

JEGYZŐKÖNYV

Készült: Orosháza Város Önkormányzat Képviselő-testülete 2009. október 01-én a Városháza I. emeleti nagytermében megtartott nyilvános üléséről

Jelen vannak: Németh Béla polgármester, Dr. Dancsó József alpolgármester, Molnár Béla alpolgármester, Burka László, Csizmadia Gergely, Dávid Zoltán, Dr. Kalmár Mihály, Kovács Árpád, Lövei Ferenc, Pleskó Pál, Rucz József, Dr. Sóki Krisztina, Zalai Mihály, Dr. Zilahi Lajos képviselők

Távozt maradt: Bogdánffy Csaba, Bozsár Lajos, Dominkó Sándor, Erostyák Zoltán, Dr. Faludi János, Kiss Attila, Dr. Násztor Sándor, Papp Róbert, Varga Zoltán képviselők

Meghívottként megjelentek: Kovács György aljegyző, Domokos László Békés Megye Képviselő-testületének Elnöke, Gécs László Békés Megyei Képviselő-testülete Gazdasági Bizottságának Elnöke, Zámbo András Harruckern János Köznevelési Intézmény igazgatója, Bacsur Imre a Hunyadi János Köznevelési Intézmény igazgatóhelyettese, Dr. Abonyi Lajos a Német Kisebbségi Önkormányzat Elnöke, Plesóczki Ágnes az Általános Igazgatási Osztály osztályvezetője, Szőke Csabáné az Építéshatósági Osztály osztályvezetője, Bicsánszky József a Kulturális Osztály osztályvezetője, Bagi László a Városfejlesztési és Városgazdálkodási Osztály osztályvezetője, Dr. Kovács Győző az Önkormányzat Vezetője, valamint a Szervezési és Jogi Osztály Jogi csoportjának dolgozói

Németh Béla polgármester: „Tisztelettel köszöntöm a soron kívüli testületi ülésen megjelent érdeklődőket, hivatali dolgozókat. Itt természetesen mindkét Hivatal dolgozóira gondolok, a Megyei Önkormányzat Hivatalának dolgozóira és az orosházi Polgármesteri Hivatal dolgozóira is. Külön köszöntöm Domokos László megyei közgyűlési elnököt, aki a mai egyetlen napirendi pontunknak előadója lesz, és köszöntöm Dr. Dávid Sándor aljegyző urat. Dr. Biri István úr a tegnapi nappal nyugdíjba vonult, ha jók az információim, és ma már Aljegyző úr helyettesíti. Azt hiszem, hogy ez az első ilyen jellegű közreműködése itt Orosházán.

Tisztelt Jelenlévők! Mindenki megkapta a meghívót, ami alapján egy napirendi pontot fogunk ma tárgyalni. Nem kis jelentőségű napirendi pont. Egyáltalán az az érzés, az a tudat, hogy otthonunk Békés megye az utóbbi időben sajnos úgy a politika, mint az emberek szemében csorbult, sérült. Nekünk kell deklarálnunk, kell mindenkiben tudatosítanunk, hogy mi a településünkön túl egy nagyobb közösséghez is tartozunk, és ez Békés megye. Ha annak idején adminisztrációs hibát nem követnek el a megyerendszer kialakítása kapcsán, akkor mi most Békés megyében, Tolna megyéhez hasonlóan, fel tudnánk mutatni a zászlót, hogy ezer éves Békés megye. Merjük remélni, hogy ezt az utókor majd előbb-utóbb helyre fogja hozni. Tisztelt Képviselőtársaim! A napirendi pont megszavazására teszek javaslatot.”

Szavazásra bocsátja a meghívóban szereplő napirendi pontot.

A Képviselő-testület 14 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül a következő határozatot hozta:

371/2009. (X. 01.) K.t. számú határozat:

Orosháza Város Önkormányzat Képviselő-testülete a Polgármester által előterjesztett napirendi pontot az alábbiak szerint elfogadta:

Nyilvános ülés keretében:

1.) „Otthonunk Békés Megye”

Előadó: Domokos László Békés Megye Képviselő-testületének Elnöke

Németh Béla polgármester: Felkéri Domokos László urat, a Békés Megyei Önkormányzat elnökét az „Otthonunk Békés megye” című napirendi pont előadóját, hogy tartsa meg előadását.

Domokos László a Békés Megyei Önkormányzat elnöke: „Köszönöm szépen Polgármester úr. Tisztelt Képviselő-testület! Történelmi pillanat azt gondolom, hogy egy orosházi testületi ülésen megyei elnökként jelen vagyunk, úgy általában elődeimet is hozzávéve, és én azt hiszem, hogy személyesen is most vagyok először testületi ülésen itt Orosházán, bármilyen nemű, rangú esettől eltekintve is. Ezt a többi településeken is el szokták mondani, hogy mit is kezdjenek ezzel a helyzettel egyáltalán, hogy a megye nem hívja a települést, hanem ő maga jön. Aki nem hallgatta a megnyitó beszédünket, nem volt módja, annyit hadd mondjak el, mi úgy gondolkodunk, hogy próbáljuk a megyének az együttműködéseit, együttműködési képességét számbavenni, mert egy dolog, hogy mi a szándékunk, de más kérdés az, hogy mik a valódi lehetőségek és realitások ezekben az együttműködések tekintetében. Másrésztől szeretnénk, hogyha mindenkinek a legfőbb bajait, terveit elképzeléseit is megismerhetnénk. Ehhez mi annyiban járulunk hozzá, hogy most mi mutatjuk meg a mi elképzeléseinket, amelyről ismereteim szerint mindenkinek kellett, hogy kapjon megyei anyagot is. Az a kiadvány, vagy előterjesztés, amely leírja, hogy a megye hogy is néz ki számokban, nevekben, pontos címekben, kik a Képviselők Bizottságok, hogy épül fel. Én ezt most nem ismételném el - bár ez mindig témája szokott lenni az ismertetőknél -, hanem csak néhány mondatot ki szeretnék belőle emelni. Egyrészt valóban a Megyei Önkormányzatnak szó szerint, ahogy mondtam, van egy halál közeli élménye. Ezt van aki megértette, van olyan, aki nem. Van, aki ezt elfogadta, van, aki úgy gondolta, hogy ezen el kell gondolkoznunk. Békés Megyei Önkormányzat Testülete az a Testület, aki ezt komolyan átgondolta, mint, hogy egy ember életében is ez egy hatalmas élmény. A leírásokból tudjuk, és ennek itt komoly szakértői is vannak ezen a településen a halál közeli élményekről. Kicsit a megyei Önkormányzat is, mint intézmény megélte ezt. Sajnos azt kell mondanunk, hogy nagyon sok vállalat és intézmény is, egyébként is az országban, de talán még itt, Békés megyében, vagy Orosházán is megélhette azt, hogy milyen az, amikor „Lenni vagy nem lenni?”, ezt a kérdést kell feltenni. Ezt nekünk 2006. júniusában feltette a Kormány, az Ország, a Parlament, és tulajdonképpen csak azért, mert nem volt 2/3-os többsége, de az egyszerű többsége, ha úgy tetszik megvolt az akkori koalíciónak, hogy ez megtörténjen. Én azt gondolom, hogy ennek az okait vagy körülményeit nem érdemes vizsgálni, hanem magunkba kellett mélyedni, magunkat kellett megnézni, hogy valóban van-e az a készsége, megújuló képessége a megyei

Önkormányzatnak, hogy újraértelmezi a létét, a viszonyait, a kapcsolatait. Most körülnézek a Testületben, itt azért vannak, akik ezt hallhatták tőlem, hiszen akár, mint intézményben dolgozók, akár pedig, mint Képviselők is minden oldalról legalább egy-egy ember hallhatta azt, hogy mi abban foglaltunk állást a négyéves, úgymond ciklusprogramunkban és a 2007 - 13-as majd kibővített megyei programunkat három nagy súlypontra helyezzük. Érdekeket képviselni, védeni, értékeket őrizni, fejleszteni és a megye egészében közszolgáltatni. Hogy ezeknek a szavaknak mögé tartalmat tudjunk helyezni, ahhoz először számba kellett venni, hogy milyen intézményeink, milyen feladataink, milyen erőforrásaink, milyen lehetőségeink vannak, mik az erős pontok, amit jól csináltunk, és melyek azok, amelyekkel gondok voltak. Így bele is vágva a közepébe, az egyik legfőbb gondnak azt láttuk, hogy a megye egészében nincs jól menedzselve, nincsenek összefogva az erői és külön-külön elvész a rendszerben, de véleményeket és gondolkodást befolyásoló tervezésben hangsúlyt adó szerepe gyakorlatilag nincs. Ezért is készült egy olyan integrált fejlesztési program, amely a társadalmi, gazdasági programnak egy fejlesztési fejezete volt, amit, ha jól emlékszem még 2006. novemberben a megye elfogadta, hogy milyen fejlesztési irányokat szeretne megfogalmazni. Létrehozott, közös fejlesztési terv alapján, egy olyan átfogó fejlesztési tervet, amely Orosházától – Bucsáig, vagy Szentandrásról – Lökösházáig számba vette a legsúlyosabb lépéseket. Tehát mi meghirdettük az „Összefogás megyéért” programot, amelynek egyetlen gyenge pontja volt, hogy a Kormányzat egy egészen más fejlesztéspolitikai koncepcióra építette, az atomizált fejlesztésekre. Tehát nem adta meg Békés megyének azt a lehetőséget, egyébként a többi megyének sem, hogy egy átfogó koncentrált, egymásba illeszkedő fejlesztésként épüljenek a megye projektjei, programjai, települések közötti hálózatai, tehát, ami egymást erősítőként jelenik meg, hanem azt írta vissza nekem az akkori Gazdasági Miniszter, aki ma Miniszterelnök, hogy egyenként tessék szétbontani ezt, és tessék egyenként pályázni. Ma ezt az életet éljük, hogy ugyan van egy összefogó programunk, amit egyébként még az előző Testület is szentesített a 2006-ot megelőzően, de ilyen részletességű kidolgozással tulajdonképpen 2007 - 13-hoz kellett megfogalmazni. Most ott tartunk, hogy Orosházától – Bucsáig mindenki, és az orosházi civilek, vagy egy-egy vállalkozás külön-külön próbálja a maga pályázataival a fejlesztéseket végrehajtani, és akkor az egyiknek sikerül, a másiknak nem, egyiknek tavaly, a másiknak meg két év múlva. Tehát az összehangoltság, hogy enyhén szólva mondjam, mivel a kevés erőforrás is, ami rendelkezésre áll, az folyik széjjel, megosztódik. Vagy éppen a korábbi évek nagy erőfeszítéseivel fürdők épültek, utak, elkerülő utak, intézményi fejlesztések, de az ahhoz kapcsolódó, annak a teljességének kibontakozó eredmények nem jöhettek ki, mert pontszerű fejlesztések voltak és az összehangoltság nem történik meg. Ezekről a dilemmákról majd szeretnék egy kicsit később szólni. Én most egy kicsit rendhagyó módon azt javaslom, hogy nem az én gondolataimmal haladnánk tovább, hanem két intézményünket bemutatnám, mert a cseppben a tenger, úgy gondolom tükröződik, hogy hogyan is gondolkozunk, hogy is változott a világ, és én úgy gondolom, ahogy belekezdtem, az oktatás, az egy tipikusan ilyen terület. A megyének önkritikusan szembe kellett néznie, hogy 16 olyan középiskolának volt a gazdája, amelyik igazából nem a megye büszkeségei voltak, hogy most nagyon finoman fogalmazzak, az ún. képzeletbeli és tényleges rangsorban, és nagyon leértékelt, általában a legkevésbé népszerű intézmények közé tartozott. Egy-két kivétel természetesen volt, de döntően a megye az egy nem minőségi fogalom volt, nyugodtan mondhatjuk. Ennek ellenére, mint, ahogy már mondtam is, Gyula és Dévaványa települései még két középiskolát átadtak. Ez ki is fejezi egyébként, az

volt a logikája, hogy amikor egy település már végképp nem bírt az intézményeivel, egyetlenegy kivétellel, ami Szabadkígyóson volt, mind a 18 intézmény így került hozzánk, akkor átadta pénzügyi, szakmai, szervezeti és egyéb más problémákkal. Ezek az évek alatt vagy rendbe jöttek, vagy nem, inkább az volt a jellemző, hogy nem. Éppen most a megyei Időügyi Tanácsban beszélgettünk erről és visszajelezték nekem a nem feltétlenül a polgári gondolkodású tagjai, hogy igazából a megye egy nagyon bátor lépést tett meg, merem idézni ezt, hogy az oktatási rendszeréhez hozzányúlt és bejött neki. Hogy jött be, nézzük Zámbó Andrást, a Harruckern János Közoktatási Intézményt. Szerintünk még nem vagyunk a végén, de azért ezt úgy ítélem meg, valóban, és szerintem Orosháza Testülete is azt már érzékelheti már talán, hogy jó irányba tartunk, és még szeretnénk újabb terveket szőni. Átadom Igazgató úrnak a szót.”

Zámbó András a Harruckern János Közoktatási Intézmény igazgatója: „Nagy megtiszteltetés számomra, hogy itt, Orosházán már a Harruckern János Közoktatási Intézmény igazgatójaként elmondhatom Önöknek azt, amiről Elnök úr azt mondta, hogy sikertörténet, és még nem vagyunk a végén. Mi mindig úgy csináljuk, mintha vége lett volna, de képesek vagyunk, mind menedzsment, mind gazdálkodás szempontjából arra, hogy fogadjunk intézményeket. Én úgy gondolom, hogy ez egyfajta kényszer, Orosházára azért jöttünk, mert hívtak. Orosházán kaptunk feladatot, és úgy gondolom, hogy az elmúlt két hónap bizonyított valamit. Közel nem vagyunk még ott, ahol szeretnénk, nagyon sok tennivalónk van. Én azt gondolom, hogy sosem leszünk ott, ahova szeretnénk jutni, de igyekszünk, hogy eljussunk. Tisztelt Testület! A Harruckern János Közoktatási Intézmény 2007. évben jött létre, immár kilenc intézmény jogutódjaként működik, mondható, hogy az ország egyik legnagyobb közoktatási intézménye, de hogy Békés megyében a legnagyobb, az biztos. Számairól csak egy pár adatot - nem sokat - mondanék. Kétmilliárdos költségvetéssel dolgozunk, négyezer tanulónk van, hétszáz művészeti iskolásunk, kilencszáz kollégistánk, ötszáz fölött van a munkatársak száma. Még egy, ami nagyon fontos, a finanszírozásunk két forrásból történik, az állami normatívából, illetve az intézmény saját működési bevételeiből. Nagyon kevés intézmény mondhatja el magáról azt, hogy ilyen módon önfinanszírozó, és ezáltal nem okoz fejfájást önkormányzatának. Orosházára azért jöttünk, mert a néhai Kossuth Lajos Közoktatási Intézményt integráltuk, ez 2009. július 9-ével történt. Egy szakképző intézmény integrálódott a szakképzőhöz, ezáltal több, mint 70 szakmát oktatunk, és mi a szakképzésre esküdtünk fel. Látva Gyulán együttműködésünket a többi iskolával, az Erkel Ferenc Gimnáziummal, de hiszem azt, hogy itt a Táncsics Mihály Gimnáziummal is kiváló kapcsolatot tudunk kialakítani. Mi nem egy tálból cseresznyézünk, nem egy a bázisunk, más szociokulturális környezetből érkeznek tanulóink, én azt hiszem, hogy a minőségi gimnáziumi képzés és a szakképzés megfér egymás mellett. Mi több, abba is hagytuk a gimnáziumi képzést, még 2007-ben négy párhuzamos gimnáziumi osztályunk volt Gyulán, már nincs. Azt mondtuk, hogy a jó tanulók menjenek továbbtanulási szándékkal az Erkel Ferenc Gimnáziumba, és ezt mondjuk Orosházán is, viszont szeretnénk szakképzést csinálni. Önök nagyon jól tudják, hogy a gazdaság alapja a szakképzés, én merem ezt állítani és nehéz ezzel vitatkozni, egészséges magyar gazdaság akkor lesz, ha egészséges szakképzést csinálunk. Szakképzésben nagyon sok tévedés és hiba elkövetődött az elmúlt húsz évben. Többek között az, hogy nem volt prioritás a szakképzés, nagyon kevesen csinálták, nagyon lenézett volt, nagyon kevésbé finanszírozott volt, és az önkormányzatok mivel drága volt, ezért lehetőleg leépítették

és a könnyebbet választották. Mindenféle érettségit adó képzést csináltak, és ez ma látszik, nincs aki dolgozzon, pedig válság van. Én úgy gondolom, hogy jó szakmával, megfelelő szakmával, megfelelő motiváltsággal el lehet helyezkedni. A Harruckern Közoktatási Intézmény módszere nagyon sajátos. Ötszáz terméket termelünk, nem vállalkozás vagyunk, de vállalkozásként is működhetünk, erre jogszabályi lehetőségek vannak, és a fenntartónk én úgy gondolom, ezt támogatta eddig is, és a jövőben is támogatni fogja. Ötszáz terméket állítunk elő olyan módon, hogy a tanulóinkat termelve, szolgáltatva tanítjuk. Tehát azt a péksüteményt, ami az asztalon van, mi készítettük, természetesen nem azért, hogy csak mi megegyük, hanem a szabadpiacon értékesítsük. Bolthálózatunk van, jövő héten nyitunk egy újabbat. Olyan értékesítési helyeink vannak, ahol minőségi terméket természetesen, és ezt hangsúlyozom, tehát csak minőségi termékkel és szolgáltatással jelenünk meg nem torzítva a piacot. Az Államháztartási törvény nagyon keményen leírja, hogy egy közoktatási intézmény milyen módon mehet a piacra, veszteséget termelve magának és fenntartójának nem lehetséges. Önköltségszámítás alapján termelünk, minden tanulóinkat saját tanműhelyben el tudunk helyezni, és én úgy gondolom, hogy ez egy jó lehetőség, mert az a 450 milliós éves működési bevétel, amelyben szerintem az országban egyedülállók vagyunk, még fokozható. Vannak lehetőségeink, de nem torzítva a piacot, és nem tönkretéve vállalkozásokat, hiszen a vállalkozások lesznek azok, akik a mi tanulóinkat majd valamikor alkalmazni fogják. Tudjuk nagyon jól, hogy a kis- és középvállalkozások Magyarország gazdaságának gerincét adják, és hiszem, hogy a jövőben is így lesz, és mi velük kívánunk, szeretnénk együttműködni. Az intézmény nagy, Békéscsabától Délre, felsorolom, hogy hol. Mezőhegyes, Elek, Szabadkígyós, Gyulán több intézményről van szó, illetve Orosháza. Az iskolarendszerű szakképzés mellett természetes, hogy a felnőttképzésnek helye van az intézményben, ebből az idén már 140 milliós működési bevételt tudtunk realizálni. A felnőttképzés azért jó, mert ilyenfajta profitot termel, egyfajta kihívás mind a szakoktató, mind a szaktanár, mind az intézmény számára. Nemcsak a felnőttképzésben, hanem egyéb olyan lehetőségekben is találunk magunknak feladatot, amely nem alapfeladat, és nem kötelező. Autósiskolát működtetünk, alapfokú művészeti képzésünk van, amely nagyon kevés szakképző intézményben van, mert ezt sok esetben nyűgnek tekintik, de én azt hiszem, hogy nemcsak tanítani, hanem nevelni is kell, értéket átadni. Pedagógiai programunk alapja az alapfokú művészeti képzés. Természetesen táncegyüttesünk is van több, a Harruckern Táncegyüttes Orosházán is bemutatkozott, éppen a Kenyérünnepen. Azt hiszem, hogyha ilyen lehetőségek vannak, akkor mindig örömmel jövünk. Az orosházi egységről szeretnék többet beszélni, mert Önöket az érdekli. Nem volt egyszerű az intézmény integrációja, hiszen nem megyei körből érkezett, hanem egy városi fenntartásban működő intézmény volt. Önök azt nagyon jól tudják, hogy az elmúlt években tíz hírből kilenc negatív volt, ami az iskoláról megjelent. Ennek sok oka van, de nem kívánok ezzel foglalkozni, mert ez a történészek, muzeológusok, régészek dolga, nekünk a jelennel, de leginkább a jövővel kell foglalkozni. Az intézményt átvettük 700 tanulóval. Örömmel jelentem, hogy 880 tanuló van a mai napon., a statisztika szempontjából október 1-e a meghatározó. Ez normatívában 65 millió forintot jelent fenntartónknak, aki átadja természetesen számunkra. Én úgy gondolom, hogyha valami siker lehet, akkor egy iskolában a tanulók számának a megtartása, mert az sem kis dolog manapság, a demográfiai mutatókat mindenki ismeri, nagyon sajátosan alakulnak, de növelni, azt hiszem, hogy a szakképzésben van lehetőség. Én úgy gondolom, hogy a pályát választók, a szülők azért látják, hogy a magyar gazdaságnak előbb vagy utóbb nagy számban szüksége lesz jól képzett

szakmunkásokra. Orosházán az átvétel után el kell döntsük, és nem az intézmény menedzsmentjének, hanem a tanárokkal, szakoktatókkal együtt, hogy mely irányba menjünk el. Én azt gondolom, és mondhatom bátran, hogy nyitottak voltak a kollegák, hiszem azt, hogy őszinték voltak velünk és közösen megtaláltuk azt az utat, amely hosszú távon nemcsak az iskola, hanem Orosháza számára is fontos lehet. Ugyanis Orosházának van egy sajátos gazdasága, a megyei ipar nagy része idekoncentrálódik és erre büszke lehet a város. Én úgy gondolom, hogy ebből iskolaként, szakképző iskolaként különösen, nekünk profitálni kell, vagy mondhatom úgy is, hogy szimbiózisban együttműködve, kölcsönös előnyöket kihasználva dolgozni. A szakképzés vonalán nyilván nyitnunk kellett, tehát az szép, hogy sokan „Mezgének” nevezik ezt az iskolát, de azért tény, hogy 2000-ben volt egy integráció itt is, csak azt sokan elfelejtették, de az iskola, én úgy gondolom, hogy 2009. júliusáig lélekben, fizikálisan még két intézmény volt. Két tanári, két tanári gárda, két szemlélet, fizikálisan elválasztott iskolaépületek egy kapuval. Ezeket a sorompókat én úgy gondolom, hogy nekünk, az első napunkon le kellett, hogy döntsük. Nem lehet korláta akadály a annak, hogy mi itt a jövőt építsük, és munkába fogtunk. Ehhez szerencsénkre a fenntartó önkormányzatunk ígéretéhez híven pénzt is biztosított számunkra, a mai napon 70 milliót tartunk, ami már látható, mert ezek megvalósult vagy elkezdett beruházások, de én úgy gondolom, hogy még jóval többet fogunk, mert szükséges, hogy áldozzunk az intézményre. Az épület nyílászáróit, fűtésrendszerét, esztétikáját, bútortátát, számítógépes hálózatát volt szükséges első napokban megújítani. Én úgy hiszem, hogy XXI. századi elvárásoknak csak ilyen technikával, megfelelő infrastruktúrával tudunk piacképesek lenni, tudunk tanulókat az iskola padjaiba ültetni, ha mi megfelelnék az elvárásoknak. Vannak jól felszerelt iskolák Magyarországon, a tanulók sok esetben nem az iskolát magát, hanem a küllemét is nézik. Fontos az is természetesen, de a kihívás nagy volt. Ami legnehezebb volt, a tanárokkal, a munkatársakkal megértetni azt, hogy mi nem rombolni, nem bezárni, mi fejleszteni szeretnénk, és nem nélkülük, hanem velük, ez rendkívül fontos. A számok azt hiszem már magukért beszélnek, 180-al több tanuló nagy dolog manapság, és ezek Orosházán vannak. Meg kellett, hogy nyissuk a kollégiumunkat, mert én azt hiszem, hogy kollégiumi háttért, étkezési szolgáltatás nélkül ma, piacon szakképzést eladni nem lehet. Természetesen egyéb céljaink is vannak ezzel a kollégiumi háttérrel, szeretnénk idegenforgalmi tevékenységre nyitni, Orosházának ez egy lehetősége az ipar mellett. Én azt hiszem, hogy ebben partnerek lehetünk, megfelelő környezet, megfelelő szolgáltatás, megfelelő oktatási háttérként is, de bevétel növelési szempontból is fontos számunkra. Esztétikailag én úgy gondolom, hogy az intézmény már elfogadható, ami fontos, nagyrészt tanulóinkkal együtt csináltuk meg ezt. 70 szakmában, nem gond, kertészt, kőművest, festőt, villanyszerelőt, bútortasztalost találni. Amikor Orosházán, nem sikerült, akkor Gyuláról hoztuk autóbusszal a tanulókat, és a Harruckern Középiskolát Orosházán próbálták esztétikailag helyretenni. Ezáltal a fenntartó által biztosított néhány 10 milliót meg tudtuk duplázni, mert azt nagyon jól tudja mindenki, hogy egy építési beruházásnál fele az anyag, másik fele a munkadíj. Nálunk majdhogynem 100%-ban tudjuk anyagra költeni, ezáltal hatványozottan az iskolában marad és az infrastruktúra fejlődik. Azt Önök nem tudják, hogy az intézmény időközben térségi integrált szakképző központ is lett. Ez egy olyan lehetőség, és egy olyan európai uniós forrás, amit nem sokat kapott a megye. Talán az egyetlen nagy program, amely a sok pályázatból nyert, nagyon sokat dolgoztunk rajta, természetesen ez a fejlesztés elindul. Fizikálisan Orosházán beruházás nem tud ebből megjelenni, mert még Orosháza nem volt a Harruckernben, amikor beadtuk a pályázatot, de mindenképpen

a szakképzés módszertani megújításában számítunk az orosházi munkatársakra. Mint ahogy korábban is magas szinten művelték a korábbi pályázataik által nyert szakképzési forrásokat, illetve a szakképzési fejlesztési programban is részt vettek, amely az eleki iskolában is folytatódott, ment, most záródik le. Tudtuk egyesíteni a két Nevelőtestületet ilyen szempontból is. A saját forrás mindig rendelkezésre áll, a legfőbb saját forrás a háznál lévő tanuló, akiket alkalmazunk szakmai képzés keretében, természetesen a saját intézményünk renoválására. Egy pár dolgot még el szeretnék mondani. Sokan félték attól, hogy leépítés következik, és majd felelősöket keresünk a múlt hibáiért és egyéb ilyenekért. Én úgy gondolom, hogy ennek híre nem ment a városba, mert nem is történhetett ilyen. 5 fős létszámbővítést kellett, hogy szeptembertől, engedéllyel természetesen, megvalósítsunk, mert a 180 tanuló órabankot emelt és tanárookra volt szükségünk, és azt hiszem, hogyha ez a jövőben is így lesz, akkor ez jó hír. Szeretnénk az intézmény falait kinyitni, én úgy gondolom, hogy egy iskolának van egyéb küldetése is, minthogy tanítson. Mi kinyitjuk a kapukat, én azt hiszem, hogy kulturális rendezvényekre, egyéb városi célokra is használható lesz. Én azt gondolom, és bízom benne, hogy ebben tudunk együttműködni. A felnőttképzésben immár Szegedig érünk, nagyon jó tanfolyamokat tudunk beindítani, nagyon jó együttműködést tudunk a Kórházzal kialakítani, azt hiszem, hogy ott még vannak lehetőségeink. Az új arculatról sok vita volt, de a Köznevelési törvény nagyon leszabályozza, hogy milyen néven mehet egy intézmény. Én nagyon tiszteltem azt, aki azt mondja, hogy Kossuth Lajos a nemzetünk egyik legnagyobb személyisége, de, ha egy intézménybe integrálódik egy másik intézmény, és annak van neve, akkor azt kell használni. Ezek meddő viták, amikor erről próbálunk polemizálni, ennél vannak fontosabb dolgok is, amiről beszélnünk kell. Én úgy gondolom, hogy Harruckern János is volt annyira pozitív személyiség, mint ahogy Polgármester úr is beszédében elmondta. Ami nagyon fontos, a működési bevételeinket Orosházán is szeretnénk hatványozni. Nagyon alacsony volt ez a szint a múltban, én szerintem vannak olyan szolgáltatásaink, amellyel nemcsak a vállalkozások irányába, nemcsak a lakosság irányába, hanem az Önkormányzat irányába is tudunk lehetőséget felkínálni. Tanulóinkat szeretjük mozgatni, tanulóinkkal komoly beruházásokat hajtunk végre. Önök nem tudják, de Gyulán az onkológiai tömböt a tanulóinkkal újítottuk fel, valamennyi épületünket tanulóinkkal tettük szebbé. A gyulai Önkormányzatnak nagyon sokat dolgozunk, a Tudásházát a tanulóink festették ki a napokban 2 millió forintért, többek között. Én azt hiszem, hogyha Orosháza város részéről igény érkezik, akkor erre tudunk választ adni. Tisztelt Képviselő-testület! Ha Önöknek van kérdése, akkor szívesen állok rendelkezésre. Köszönöm figyelmüket.”

Domokos László a Békés Megyei Önkormányzat elnöke: „Én javaslom, hogy a másik Intézményt is egyúttal vegyük számba, hiszen a Hunyadi János Köznevelési Intézmény szintén, most már évek óta megyei fenntartású. Még az előző Testület által ránk bízott, hiszen 2003-tól látjuk el ott a feladatot. Annak a jogutódja, vagy az integráló szervezete lett a Hunyadi, és Újfalu Judit igazgató asszonyt helyettesítve, az ő helyettese most itt megpróbálja azt a munkát bemutatni, amit az intézmény végez. Bacsur Imre igazgatóhelyettes urat köszöntöm, és kérem, hogy az iskolát mutassa be, mondja el gondolatait.”

Bacsur Imre a Hunyadi János Köznevelési Intézmény igazgatóhelyettese: „Mint törzsgyökeres orosházi nagy szeretettel köszöntök mindenkit. Az a feladatom, hogy bemutassam a mezőkovácsházi székhellyel működő Hunyadi János Köznevelési Intézmény munkáját, tevékenységét. Mi a megyei köznevelési intézményeknek egy

más szegmensét biztosítjuk. Míg a másik két intézmény, a Harruckern János Közoktatási Intézmény illetve a Farkas Gyula Közoktatási Intézmény elsődlegesen a szakképzésre állt rá, addig a mi intézményünk a gimnáziumi oktatásban, az érettségire épülő szakképzésben, ami inkább az informatika és a közgazdasági szakterület felé hajlik, illetve a sajátos nevelési igényű enyhén, illetve közepesen súlyos diákok oktatásán, nevelésén alapszik. Intézményünk 1952 óta működik, ami érdekesség, hogy akkor még egy osztályban 48 tanuló kezdte meg ott a tanulmányait. Ma már, 2009-ben 715 tanulóval rendelkezünk. Névadójának Hunyadi Jánost vette fel az intézmény, akiről akárcsak Harruckern Jánosról, el kell mondanom azt, hogy szintén kötődött a területhez. Tudni kell azt, hogy 1463-ban Hunyadi Mátyás adta azt a Mezőkovácsháza települési rangot, amely után a Hunyadiak jelentős szerepet játszanak a település életében. 1997. óta megyei fenntartásúvá válik az intézmény, majd 2005-ben tulajdonképpen tekinthetjük ezt a településen működő iskola újjászületésének, megtörténik a Dél-békési Oktatási Centrum részeként az új kovácsházi intézmény átadása. Ez egy 1 milliárd forintos beruházás volt, amellyel az iskola egy euro-komfortos külsőt és belsőt kapott magának. 2007. július 1-én, ha már itt a kronológiában a vége felé járunk, alakult meg a Hunyadi János Közoktatási Intézmény, akkor még négy településen működve. A mezőhegyesi Szakképző Intézmény, az orosházi EGYMI (Egységes Pedagógiai Módszertani Intézmény), illetve a magyarbánhegyesi Gyógypedagógiai Módszertani Intézmény kapcsolódott a gimnázium-szakközépiskolához. Hogyan és miképpen változott meg a szerkezete ennek az intézménynek? Most már három ellátási helyen, háromféle intézményegység keretei között működik az iskola. Egyrészt az Egységes Gyógypedagógiai Módszertani Intézmény, illetve a Nevelési Tanácsadó és Pedagógiai Szakszolgálat, ahol Magyarbánhegyesen, illetve Orosházán folyik a képzés. Általános iskolai, speciális szakiskolai képzés, illetve kistérségi feladatellátás keretében Nevelési Tanácsadó, Pedagógiai Szakszolgálat. Másik nagy intézményegységünk a kollégiumunk, ez két feladatellátási helyre összpontosul. Magyarbánhegyesen 105 fős kollégiummal rendelkezik intézményünk, míg Mezőkovácsházán 80 főssel. Az összetett iskolai intézményegysége a harmadik nagy tömb az intézményegységek sorában, Mezőkovácsházára korlátozódik. Az összetett iskolában gimnáziumi képzés, szakközépiskolai képzés, illetve alapfokú művészetoktatási intézmény működik. Ezekről szeretnék néhány szót szólni majd az elkövetkezőkben, de még mielőtt erre szót kerítenék, néhány szóban a létszámról. Mint említettem 715 az intézmény tanulóinak a létszáma, ennek megoszlását lehet látni most a kivetítőn. A tanulók 70%-a Mezőkovácsházára jár, ez azt jelenti, hogy 513 fővel Mezőkovácsháza a legnagyobb teste ennek az intézménynek. Ezen felül 112 fő jár Magyarbánhegyesre, illetve 90 fő Orosházára. Látható különböző színekkel jelölve, a kék a középiskolai képzés, gimnázium a nagyobb szelet, a kisebb szelet pedig a szakközépiskola, illetve sárgával és zölddel, sárgával a magyarbánhegyesi, zölddel pedig az orosházi feladat ellátási hely általános iskolai létszámát az egészből, illetve speciális szakiskolai létszámát láthatjuk. A Dél-békési területről tudnunk kell azt, hogy a mezőkovácsházi kistérségben nagyon sok a hátrányos, illetve a halmozottan hátrányos helyzetű gyermek, ezek nagy többsége ugyanúgy odajár hozzánk az intézménybe, és ennek kapcsán látható elég jól, hogy viszonylag magas számban találhatók, mind a sajátos nevelésű, mind a halmozottan, illetve hátrányos helyzetű tanulók az intézmény falai között. Ha már Orosházán vagyunk, akkor arról is szólunk kell, hogy orosházaiak mennyien vannak lakóhely szerint érintve az intézményünkben. Nyilvánvaló, hogy az orosházi EGYMI (Egységes Gyógypedagógiai Módszertani Intézmény) gyermekei azért növelik ezt a

létszámot, de el kell mondjam azt, hogy Mezőkovácsházán például 25 diák tanul, akik közül 15-en gimnáziumi képzésben, illetve 10-en szakközépiskolai képzésben vesznek részt. A fiatalokat elsődlegesen a művészeti, illetve a drámapedagógiai oktatás csábítja Mezőkovácsházára, hiszen lassan már 10 éve rendelkezik az intézményünk egy színházzal, a Dumaszínházzal. Ez a szervezet amelynek az a feladata, hogy a gyerekeket egy kicsit rákészítse arra, hogy tánc, ének, zene, és igazából ezzel egyrészt hírnevet szerezhethet magának a gyermek az intézményben, másrészt pedig későbbi pályafutása során a továbbtanulásnál is hasznosíthatja. Az EGYMI-ben 67 gyermek tanul, közülük 33 leány, ez a statisztikára visszautalva mindig egy fontos mutató, hogy mennyien lányok, és mennyi összesen a létszámadat. Következő, egyenként a feladatellátási helyeket áttekintve Mezőkovácsháza. A megújult épületben nyelvi előkészítő tagozat igyekszik a tehetséggondozást biztosítani a térségben. Itt az a 60 település, amely a beiskolázási körzetébe tartozik az intézménynek megtalálja azokat a lehetőségeket, amelyek kistélepüléseken nem adóttak. 6 osztályos nyelvi előkészítő osztályunkba 7 évig járnak a gyerekek. Már harmadik éve folyik ez az oktatás, és azt lehet mondani, hogy nem elrabolva a szomszéd települések 6. osztályosait 7. osztályra, hanem egyet, kettőt kiemelve, tehetséggondozás céljából az intézmény úgy gondolom magasabb szinten, jobb körülmények között tudja oktatni, nevelni. Az emeltszintű idegen nyelv képzés, illetve az ECDL alapú számítástechnikai ismeretek oktatása lehetőséget biztosít, hogy a későbbiekben a fiatalok a továbbtanulásban előrébb tartsanak, mint a társaik. A következő, az általános gimnáziumi osztály. Azoknak van tulajdonképpen ez kitalálva, akik úgy gondolják, hogy a gimnáziumi érettségi szükségeltetik számukra és utána eldöntik, hogy mondjuk a szakképzésben szakmát tanulnak, vagy továbbtanulnak felsőoktatási intézményekben. Igyekszünk mindazok számára, akik a humán, illetve a természettudományos orientáció iránt érdeklődnek, biztosítani ezeket a specializációkat. Négy éve működik szakközépiskolai osztály az intézmény falai között, 8 osztályra épülve. Itt a már 1997. óta működő informatikai és közgazdasági szakmacsoportokra építjük a tudásanyagot, és próbáljuk őket, ha majd a következő diára lépünk, az érettségire épülő, nappali tagozatos képzéseinkben benntartani, azaz a felsőfokú, illetve akkreditált képzések keretén belül még két évig az intézmény falai között tanulhatnak. Én úgy gondolom, hogy szükség is van erre, hiszen a térségben lakók nem arról híresek, hogy fölvetné őket a pénz, és ezt szó szerint tudom mondani, és ennek következménye az, hogy még két évig sokan maradnak is az intézmény falai között. Újságíró, gazdasági informatikus, illetve multimédia fejlesztő szakokat biztosítunk ebben az évben. Művészeti oktatásunk azt mondhatom, hogy országos hírű, 2006-ban indult a képzés. Kiválóra minősített művészeti iskolánk van és el kell mondanom azt, hogy az intézmény falai közül, és nemcsak Mezőkovácsházán, hanem Orosházáról, illetve Magyarbányhegyesről is több fiatal jár, majdnem mindig 200 tanulóval működik a művészeti oktatás. Magyarbányhegyes a következő állomáshelyünk. A magyarbányhegyesi intézményegység is 2005-ben ugyanolyan újíttáson ment keresztül, mint a mezőkovácsházi központ. Itt általános iskolai képzés, ezen belül sajátos nevelési igényű, tanulásban akadályozott enyhe értelmi fogyatékos tanulókat nevelünk, illetve speciális szakiskolai képzések és kollégiumi ellátás biztosítása folyamatos. Ezek azok a fiatalok, akik, hogy a későbbiekben valamilyen szinten el tudjanak helyezkedni, dolgozni tudjanak, foglalkozni tudjanak, foglalkoztatni tudják őket, ezért olyan képzéseket indítottunk, amelyeket ők is el tudnak végezni és ezzel a későbbiekben boldogulni tudnak. Ilyen például a könnyűiparban a börtárgy-készítő, az ügyviteli-gépíró, szövegszerkesztő orientáció, és végül a mezőgazdasági. Mind a

háromról azt kell mondjam, befutott szakmáknak tekinthetők, hiszen a mezőgazdaság Magyarbánhegyes és térsége egyrészt a paprika, másrészt a dinnye kapcsán rendkívül fontos, ezek a fiatalok, ott, legalább a nyári időszakban munkát találnak. A bőrtárgy-készítőink nagyon szép termékeket készítenek, erről úgy gondolom Elnök úr is tudna mesélni, hiszen a Békés Megyei Önkormányzatnál a falon az elnöki tanácskozában ott vannak azok a gyönyörű bőrképek, amelyek a megye, illetve az ország címerét ábrázolják. Ha lépünk tovább, akkor már az orosházi feladatellátási helyhez érkezünk, itt a Pacsirta utca 1. szám alatt működik, 90 tanulóval a feladatellátási helyünk. Az általános iskolai képzés keretén belül, mintegy 80 diák tanul, akik enyhe, illetve közepesen súlyos értelmi fogyatékos gyermekek, illetve a speciális szakiskola 9., 10. évfolyamán zajlik mezőgazdasági szakmacsoportban felkészítésük. Emellett a Nevelési Tanácsadó, illetve a Pedagógiai Szakszolgálat jelentős szerepet lát el abban, hogy Orosháza és kistérségéhez tartozó településeken mind az integráltan nevelt, oktatott gyermekek ellátását biztosítsa, mind személyiségvizsgálattal, illetve nevelési tanácsadással segítse az itt és a környéken lakókat: Logopédiai szűrővizsgálatukat, illetve terápiák ellátását végzi; korai fejlesztés, gondozás és felkészítő felkészítés tartozik a feladatkörébe, illetve hatósági jogkör érvényesítése, ellenőrzési feladatkörrel. A Pedagógiai Szakszolgálat a kistérségben 887 fő gyermek gondozását, fejlesztését látja el, míg a Nevelési Tanácsadóban, mióta az intézmény integrációjára sor került, 664 gyermek vizsgálata történt. Néhány számadat itt az előbb összefoglaltakkal, Orosházára vonatkozóan. Látható az, hogy az elmúlt 3 évben, hogyan és miképpen változott a logopédiai, gyógytestnevelés, Nevelési Tanácsadóban vizsgáltak, stb. száma. Látszik az, hogy a lehetőségekhez mérten igyekszik az intézmény biztosítani ezeket feltételeket Orosházán és a kistérségben. Ahogy már Zámbo András igazgató úr is elmondta, ahhoz, hogy egy intézmény fejlődjön, nyilván szüksége van olyan pályázatokra, olyan lépésekre, amivel ezt meg is teheti. Jelen pillanatban három pályázat folyik az intézményben. A TÁMOP 3.1.6., amely a megyei gyógypedagógiai feladatellátást igyekszik koordinálni majd, a TÁMOP 3.1.4. kompetencia alapú oktatás, amely igyekszik majd az oktatást egy új alapon, de mégis magas szinten a későbbiekben fejleszteni, illetve a TÁMOP 2.2.3. a szakképzés a gazdaságért pályázat, amelyben együtt a Harruckern János Közoktatási Intézménnyel, illetve a Farkas Gyula Közoktatási Intézménnyel dolgozik és munkálkodik a három intézmény, mint térségi integrált szakképzési központ. Jelentős kapcsolatokkal rendelkezünk Orosházán, mármint különálló mezőkovácsházi Hunyadi is, majd az integráció után Hunyadi János Közoktatási Intézmény több szálon csatlakozunk a városhoz. Itt láthatók azok a kapcsolatok, amelyek fontosak a város életében, és nyilvánvaló, hogy a mi életünkben is. Az iskolai élet képekben, csak egy-kettő, elsődlegesen azért, hogy a tanulás mellett azért van még miért a Hunyadi jární. A sítáborok, vradások, a különböző sporttevékenységek, mind-mind erősítik az iskola felé a gyermekek kötődését. Művészetek hétvégéje, a művészeti iskolások bemutatója nagyon fontos szerepet játszik az életünkben. Szolgáltatásainkkal az intézmény igyekszik lehetőséget biztosítani arra, hogy különböző konferenciák, családi rendezvények kerüljenek lebonyolításba az intézmény területén. A Dumasínház áll mindenki rendelkezésére, föl lehet keresni őket, és úgy gondolom, színvonalas produkcióval tudja szórakoztatni adott területen a közönséget. Szállást tudunk biztosítani kollégiumunkban, a kistérségi feladatellátás, mint már említettem rendkívül fontos feladatokat lát el. Képzések, tanfolyamok szervezésével elsődlegesen az informatika irányába nyitottunk, és a bőrtárgy-készítés, értékesítés is jelentős

feladatokat ró ránk. Nagyon szépen köszönöm a Képviselő-testület figyelmét, és további jó tanácskozást kívánok mindenkinek."

Domokos László a Békés Megyei Önkormányzat Elnöke: „A jelenlevőket, körülnéztem, hogy kit mutattunk be, és kit nem. Azért annyit érdemes tudni, hogy egy Alelnökkel dolgozik a Megyei Önkormányzat, Farkas Zoltán úr, térségi tanácsnok három fő van, gyakorlatilag így ötünknek kell alapvetően a prezentációt megoldani, vagy reprezentálni azokat a feladatokat, ahol úgymond a politikai szintnek kell megjelenie. Ez az ország egyik legkisebb vezetésű megyéje, általában két-három-négy alelnökkel dolgoznak. A tanácsnokok pedig mind polgármesterek egyébként főállásban, és emellett vannak mellettünk. Nyolc Bizottsággal dolgozunk. Gécs Lászlót köszöntöm, mert a Gazdasági Bizottság Elnökeként, azért itt végigkövette a folyamatokat. A többiek nincsenek jelen, tehát így őket külön nem mutatnám be, de kevesebb Bizottsággal dolgozunk, mint korábban. Az intézményvezetők közül pedig Erdész Ádám úr, aki a Békés megye történetéről szóló kiállításon ott volt, azt láthatta, levéltárunk igazgatója, és minthogyha Dr. Kovács József urat is láttam volna, a megyei Pándy Kálmán Kórház igazgató főorvosát. Az intézmények részéről van még, aki bent ül a Testületben, Dávid Zoltán úr egyúttal egyik szociális intézményünknek a vezetője, de majd róluk még lesz szó majd a bemutatáson. Valóban annyiban érdemes tudni, a hivatalunkban most helyettesítő Főjegyzőnk van, ebben Dávid Sándor urat köszönhetjük is. Ő nemcsak Osztályvezetője az egyik osztályunknak, a Titkársági, Jogi Osztálynak, hanem ő a helyettesítő főjegyző, miután a mai nap az apparátus is elbúcsúzott a Főjegyző úrtól nyugállományba vonulása alkalmával. Az intézmény-szerkezeti átalakításokról kellene egy pár szót mondanom, inkább a lényegét akarom elmondani, hogy miért történt ez. Ha genezisében nézzük a történetet, akkor ez több, mint 40 intézmény összevonásai előzték már meg, de azért jellemzően 36 megvolt, meg a további csatlakozókkal ez 40-es méretűnek számítható, illetve korábban már 3-4 intézmény összevonása megtörtént. Ez egy átlagos méretű megyére jellemző, vagy inkább nagyobb, mert vannak 100 intézménnyel működők is, de azért vannak 30-40 körül, csak ők sokkal kisebb intézmények. A költségvetésünk gyakorlatilag, egy kicsit az okokra akarok rátérni, 2006-tól olyan drasztikus visszaesésen estünk át, amit szerintem még Orosháza települése sem érezhetett meg, néhány számot próbálok mondani. A személyi jövedelemadó bevételünk 2006-ban 1,2 milliárd volt, jövőre 200 millió lesz. Az illetékbevételeink, utolsó évben, amikor még a megyei önkormányzaté volt, 2,2 milliárd, még a Békéscsaba Megyei Jogú Városnak van egy másik része, de mi ebből ennyit kapunk. Most úgy néz ki, hogy jövőre jó esetben 1,2 milliárd lesz. A személyi jövedelemadó és az illetékbevételek, az a megyei olyan forrás, amely úgymond nincs külön címezve, hogy mire költetheti, hanem egy viszonylag szabad felhasználást adunk meg. Jellemzően a normatívákat egészítettük ki, és jellemzően a kulturális intézmények normatíva-nélkülisége miatti támogatást jelentett a rendszerben. A normatíva 2006-ban 4,4 milliárdról most úgy tűnik, hogy 3,7 milliárd lesz, tehát ott is egy drasztikus visszaesés történt. Ehhez azt kell mondanunk, ami egyébként Orosházán is hasonlóan van, hogy egyetlen egyszer volt az elmúlt 3 évben béremelés, 2008. január 1-én, amit központilag is elrendeltek, az 5%-os béremelés. Előtte se volt 2 évig, és most úgy tűnik, hogy 2010-ig a Kormány befagyasztotta a béreket, plusz a 13. havi ezévi megvonása miatt egy olyan közalkalmazotti garnitúrával kell dolgoznunk, akik, közel 1000 fővel kevesebbel dolgoznak az Önkormányzatnál ugyanazt a feladatot ellátva, másrésről pedig nagyságrendjében mintegy 3 milliárd forinttal kevesebb pénz áll rendelkezésre, mint 2006-ban volt.

Harmadrészt pedig nemcsak, hogy kevesebben és ugyanazt a feladatot látják el, hanem még pénzügyileg is egy szétzilált állapotban vannak, hiszen több munkáért, kevesebb fizetést kapnak. Ezekkel a körülményekkel azt gondolom, minden önkormányzat intézményvezetőjének és a testületének is szembesülnie kell, hogy úgy kell többet követelnie az alkalmazottaitól, hogy valójában kevesebb pénzt tud számukra biztosítani. Itt két válasz lehetett. Az egyik az, hogy megpróbálunk ilyen báziskollekciókat végrehajtani és mindig nyesegetni belőle, de akkor a szervezetben kellett volna mindig egy kicsivel kevesebbet. Most már mondhatnánk, hogyha a jövő évi 2 milliárdot is hozzáteszem, akkor közel 25%-ot kellett volna így évről-évre faragni a rendszerből. Ez teljesen nyilvánvaló, hogy életképesen nem tudott volna működni, az értékes alkalmazottak elmentek volna és gyakorlatilag egy jövőkép nélküli széthulló intézményhálózattal kellett volna számolni. A másik változat az volt, hogy megpróbálunk a mindenkori pénzügyi kényszerekre reagálva választ adni. Így történt meg, hogy 2007. július 1-ével, volt előtte is meg utána is, de főszabályként ekkor négy nagy ellátórendszerben 12 és fél intézményt hoztunk létre. A fél intézmény, mindig el kell mondanom, a 8 fős Bábszínházunk, mert a finanszírozása ilyen önálló intézményt kíván, de valójában ez egy részben önálló intézményként, ugyan önálló, de csak kistestvér a többiek mellett. A többiek valóban több száz, akár 1000 fős alkalmazotti körben dolgoznak. Tehát a közoktatásban három nagy intézményi centrum jött létre, egyféle területi elv alapján, és egyféle egységes komplexiskolaként, de mindenkinek megvan a sajátossága. A Harruckern és a Hunyadi már bemutatkozott. A Farkas Gyula Közoktatási Intézmény, amely Békés, Dévaványára koncentrálódik, és mintegy 300 alkalmazottal a két intézmény közötti méretű intézmény, jellemzően ő is mindenféle feladattal próbál megbirkózni. Az egészségügyben két intézményünk volt, miután a Tüdőkórháznak az aktív ágyainak elvesztettük több, mint 2/3-át, így az életképtelenné vált, ezért valami megoldást kellett találni. A 100 éves korát így már nem tudta megélni, 100. évében össze kellett vonnunk a megyei Pándy Kálmán Kórházzal, és így túl tudta élni magát azzal az ún. Sitkei telephellyel, amely Gyulán található, ami egy nagyon komoly átalakítással ma, mintegy 300 ágygal működik úgy, hogy az egész ellátást át kellett mozgatni. Tulajdonképpen két nagy gyógyító hely fele haladunk a gyulai szinttéren, az egyik a Tüdőkórháza, ahol inkább ún. krónikus ellátásra koncentrálunk, a tüdőgyógyászatban megmarad és az allergia betegségekhez kapcsolódóan van ellátás, illetve most már odaköltöztettük a munkaterápiát az átalakított irodákba. A másik pedig maga a főközponti hely, amely mindenki által ismert, hiszen 167 éve ott fejlődött ki ez a központi rész a belvárosban. S ezenkívül, talán kevesebben tudják, de Mezőhegyesen és Szeghalmon is van betegellátó hely, krónikus ellátás, illetve Szeghalmon járóbeteg ellátás is. Itt a legnagyobb gondunk az, hogy egyetlenegy osztályunk, a Patológiai Osztály engedélye csak időszakos, és semmilyen támogatás nem volt hozzá. Közben haladhatunk, hogy hol helyezkednek el. Képek vannak az iskolákról. Rengeteg telephelyünk van, ha jól tudom a Harruckern most éppen a 38. telephelynél tart. Egyébként csökkentjük a számát, vagy mennyiséggel kell számolni, de a Farkas Gyulának vagy a Hunyadi Jánosnak sem egy telephelye van, tehát ezek általában csoportban vannak. Vannak patinás helyeink is, Mezőhegyesen például. Továbbhaladva, tehát az egészségügyben a legnagyobb gondunk a Patológiai Osztálynak a létrehozása, ennek most folyik a közbeszerzése, reményeink szerint még ebben az évben neki tudunk állni a teljesen új építkezésnek. Úgy tudom, hogy az elmúlt 20-30 évben talán mi leszünk a második, aki épít Magyarországon ilyen, de önerőből - azt hiszem - az elmúlt 50 évben egyedül csak a megye kényszerül erre a helyzetre. Egyébként mindenhol máshol, ha épült is, az támogatással épült. Ez egy

nagy kihívás számunkra. Az összes többi osztály viszont a minimumfeltételeknek - műszerben és személyzetben is azt kell mondani, hogy - nagyjából megfelel. (Ez a Dévaványáról megkapott viszonylag új, tehát tartalmában elége fejlesztendő területet mutatta.) Továbblepve szociális és gyermekvédelem területén is több intézményt, mintegy 10 intézményt integráltunk, három nagy centrumba. Az egyik a speciális gyermekvédelmi feladatokat ellátó közép- és súlyos fogyatékkal bíró gyermekekről is gondoskodó intézmény, amely Békéscsabán székhellyel, de számtalan telephellyel, közel 300 emberrel dolgozik. Ez az egyik legproblematicusabb pénzügyi helyzetben levő intézményünk, tudniillik ennek a normatívája, kb. úgy kell főszabályként számolni, hogy minden gyerek, aki ott van, az plusz 1 millió forint igénye van, amit úgymond hozzá kell tenni a normatíva fölé, és sajnos azt kell mondani, hogy ez nő, folyamatosan nő. Szociális feszültségek miatt, hogyha Orosháza gyámúgye úgy dönt, hogy ezt beküldi hozzánk, azért az ember mögé plusz 1 milliót kell tenni, ha egy családot beküld, akkor annyiszor, ahány tagja van, és ezek bővülő számot mutatnak. Vannak lakásotthonok és ezért van annyiféle telephely, tehát még egy településen belül is 6-8 nagyobb ház, épület tartozik hozzá. A másik két intézménycsoport vagy centrum. Az egyik a Körös-menti Szociális Szolgáltató Centrum, amely Szarvas, Nagyszénás, Magyarbánhegyes, Mezőkovácsháza területekre, ún. Nyugat-békési területen elsősorban az idős gondoskodás, de másodsorban pedig Nagyszénás specialitása miatt is a szenvedélybetegeknek a gondozó, ápoló helye, rehabilitációs helye, de fogyatékossgal élőknek a gondoskodásáról is, felnőtt korúakra vonatkozóan szolgáltató. A másik Békés, Dévaványa, Vésztő, Okány, Füzesgyarmat területe. Egy kicsit nagyobb, mint az előző intézmény, elsősorban a keleti, északi területeknek a szintén felnőtt, idős fogyatékossgal élő szakosított ellátó rendszere. Ezek mind megyei kötelező feladatok. Ezek az intézmények egy részét településtől is kaptuk. Meg kell mondanom, egy kicsit meg is állva, hogy, ami a Kossuth Lajosra visszatérve fontos, hogy szociális ellátásban jó néhány település ma húszat meghaladó olyan intézményt tart fent, amelyeket egy ilyen pénzügyi nehézség esetén 1 év múlva, a választások után 6 hónapon belül a mi jóváhagyásunk vagy egyezkedésünk nélkül, kötelesek leszünk a feladatellátásukat átvállalni. Ezzel számolnunk kell, hogy ez nem egy vagy kettő lesz, hanem valószínűleg sokkal nagyobb. A közoktatásban is közel húsz olyan iskola van, amely nem a megyei jogú városnál van, ahol ez nem adható át számunkra, de az összes többi településen ennyi van. Hogyha így összerakjuk ezt, és csak a Kossuth Lajosnak a tapasztalatainál vagyunk, akkor bizony azt kell mondani, hogy 1 évre egy intézmény beintegrálása bőven elég, és hogyha 3 intézményünk van összesen, akkor azt nem kell mondanom, hogy darabonként 3-4 rá fog esni, akkor az egy szinte lehetetlen helyzetet teremt. Ezért nagyon fontos, hogy egy ütőképes, jól működő modell legyen a kezünkben, ahol egy veszteséget is kezelni képes rendszerünk van. Itt fejszámolást, ha gyorsan végzek, ha mondjuk 30 intézmény 50 milliós veszteséggel beesik a Megyei Önkormányzathoz majd 2010-ben, az másfél milliárd forintos soron kívüli működési veszteséget generál. Ezt arányosítani lehet, ha ebből csak 5 lesz, akkor mennyi, de meg kell mondani, hogy akkor, amikor szinte sehol nem lesz pénz, és általában ezekre az intézményekre mind az a jellemző, hogy semmi sincs rendben ott. Rendet kell rakni, amely egy újabb kihívást jelent. A negyedik nagy csoport a közművelődés és közgyűjtemények területe. Az emlegetett Bábszínháznak az anyaintézménye a Békés megyei Jókai Színház, ahhoz kapcsolódóan működik az intézmény. Ez az az intézmény, amelyik a legnagyobb változásokon esett át, tartalmilag változott, hiszen itt van színiiskola, vannak megyei szimfonikusok, ugyan ezek nem jogilag vannak együtt, de ezen a szintéren működnek. Van egy irodalmi

szerkesztőség a Bárka, itt van a programiroda, amelyik a megye programeseményeit, így az „Otthonunk Békés megyé”-nek is a szervezője. Közel évi, most már 200-300 közötti rendezvényt szerveznek meg. Ezek nem új rendezvények, hanem általában az intézmények egyéb tevékenységeiből koncentrált feladatellátás, és itt az a feladata, hogy néző- vagy látogató-centrikus szemlélete legyen az intézményeinek. Ma már nemcsak kulturális intézményekre terjed ki ez a tevékenység, hanem az összes intézmény: közoktatási, egészségügyi vagy szociális intézménynek a rendezvényszervezése is oda tolódik, az ő feladatuk lesz, hogy szakszerűen és kellő hatékonysággal gondoskodjanak a megszervezésről, illetve, hogy megfelelő számú néző legyen, ami ma egyre nehezebb kihívás. Itt még annyit kell szólnom, hogy a színházhoz kapcsolódik egy beruházás, még Varga Zoltánhoz kötődik, hiszen itt képviselő, látom a táblán is. Benyújtottak egy olyan pályázatot, amelyikben a színház mellett az ún. IBSEN Palotának a beruházása, erre a ciklusra esik a megvalósítása. Ez egy 500 milliót meghaladó norvégialapos támogatás, amelyik nagyon jól össze fogja tudni építeni a két színháznak, és a benne levő tartalomnak az egységét. Ennek a beruházása zajlik, várhatóan jövő év végére, mármint a 2010/2011-es évadra fog tudni igazából debütálni és nyitni majd kapuit. Itt alapvető kritérium az, hogy ezek az intézmények, de a többi is, ne csak Békéscsabán, hanem a megye minden pontjára vigyen ki rendezvényeket. Azt gondolom, hogy a szimfonikusokkal való közös együttműködés is erről szól, de a mai napon is, ha jól tudom a programot, akkor az 50 éves Békés megyei Szimfonikus Zenekar is vendégszerepelni fog itt. Ez általában igaz, hogy mindenben próbáljon meg, a nyári színháztól kezdve, minden másban, mert a településnek is fontos. A településen is úgy látszik, hogy igény van a látogatásra, olyan programok jelenjenek meg, akár a Kenyérünnep, amiről szó volt, hogy az iskolánk részt vesz, ugyanúgy a programiroda is ezekben közre tud működni, tartalmakat és szervezőképességet tud hozzá adni. A harmadik intézményünk a Megyei Múzeumok Igazgatósága. Szintén már egyféle örökségként kaptuk európai uniós pályázat keretében. A Munkácsy Mihály Múzeum, amely teljesen új felfogású, tartalmú múzeumként, egy interaktív múzeumként működik. Egyrészt, mint kiállítóhely, de másrészt ne feledjük, hogy régészeti feladati vannak, illetve kiállítóhelyei Biharugrán, ez talán kevésbé ismert, Szabó Pál Emlékház, a vésztő-mágori csolt-monostori, amiről Erdészházán is volt kiállítóhely, illetve Békéscsabán van az ún. szélmalom környéke, amelyik egy néprajzi jellegű kiállítóhelyként jelenik meg. Egy másik nagy átszervezési kényszerbe került intézményünk a Békés Megyei Könyvtár, a Tudásház, amely én úgy gondolom partner mind a 75 település irányába, hiszen itt is alapfeltétel az, hogy miután ennek nincs normatívája, és a feladatellátásában pedig tapasztaljuk, hogy nagyon költséges, ezért egy hálózatos könyvtárkoncepcióval nyitottunk, amelynek keretében jelenleg 20 települési könyvtárral van valamilyen tartalomszolgáltatásban és egyébben. Ezt szándékunk mind a 75 település fele nyitni, hiszen az internet világában, az integrált tudásbázisok világában ez egy új kihívás. A könyvtár nemcsak abban, hogy újságot és könyvet olvasunk, hanem egyáltalán tudáshoz, információhoz jutunk, ezért a neve is megváltozott. Másrészt az épületet „szocreál” típusú építkezés után már fel kellett újítanunk, ezért most egy átépítés keretében képessé tesszük arra, hogy vállalkozásinkubációs központ, egy informatikai klaszterszintere legyen. Ide fog költözni az egészségügyi turisztikai klaszter, itt lesz a szakszolgáltatnak a vizsgálóhelyei, vállalkozók tudnak bérbe venni, itt elsősorban az informatikai és tartalomszolgáltató és az ehhez kapcsolódó egyéb területeknek a bérlelt várjuk, de az oktatás is ebben az intézményben, konferenciák szervezése is belefér. A következő a Megyei Levéltár, amely az eredeti, úgymond a gyulai

székhely. Ezt egyrészt próbáljuk egy kicsit rendbehozni, másrészt pedig tartalmilag kinyitották az ajtót, ablakot az internet világának, hiszen a megyei tudás, írott tudásanyag nagy része itt koncentrálódik. Ennek a hozzáférése: ma már nem kell csak Gyulára elmenni, hogy ebben tájékozódjon mondjuk egy orosházi, hanem, ahogy elhangzott, egyre nagyobb része digitalizálva van, és hozzáférése biztosított, viszont áldatlan tárolási háttérköörülményei vannak, ez is olyan, mint a patológiai eset. Évtizedek óta erre a Magyar Nemzet, a Magyar Köztársaság, a Magyar Királyság, nem nagyon tudott ilyenre érdemileg költeni. Most megpróbálunk egy kicsit legalább az irattározást segítő háttérét fejleszteni, hiszen Békésen és Gyulán helyezkedik el, és egy picit részen még Békéscsabán bérelt helyen az objektumainak. Nyilván itt korszerűsíteni kell és javítani kell a tárolás körülményeit. Azt kell mondanom, hogy gyakorlatilag a kulturális intézmények, amennyire rosszul finanszírozottak, ide költünk a legtöbb pénzt, ez részben örökség, részben pedig mi általunk is generálva, mert ezeket az intézményeket igazából szolgáltatóvá kell tenni. Ahhoz viszont, hogy ezek kinyíljanak ebbe az irányba, nagyon komoly befektetéseket, fejlesztéseket igényelnek. Egy tanúságot is le szeretnék ezzel vonni, hogy minden reform hatalmas, egyszeri befektetésekre kerül, hatalmas többletkiadásokba kerül. Tehát olyan egyszeri ráköltéseket kell tenni, amivel majd tényleg nagyobb árbevételre tesz szert, szolgáltatóbbá tud válni, alacsonyabb rezsivel működő, kevesebb telephelyen. Ezek mind-mind ráfordítások, és komoly költségek. Tulajdonképpen ezek az átalakulások történtek meg 2007. és 2009. közepéig, és ez úgy tűnt, azt gondoltuk, hogy a választásokig már lehet, hozzá se kell nyúlni. Egy kicsit a társaságainkat is bemutatjuk. Van nekünk: közoktatási közalapítvány, ifjúsági közalapítvány, az emlegetett vállalkozásfejlesztési alapítvány. Amire talán felhívnám a figyelmet a Békés Megyei Energiaszolgáltató és Gázkészülék Szerviz Kft., amit leválasztottunk a kéményseprőkről és kimondottan a megújuló energia és energiaracionalizálásnak a szakmai háttérét nyújtja jelenleg a Megyei Közgyűlésnek döntően, de Orosháza városának is ajánljuk és más külső szereplőknek. Van még egy temetkezési vállalat, ami lassan majd talán kft. lesz, és van egy sajátos IBSEN Kft-énk, amely kulturális oktatási feladatot lát el, és az Airport Kft., amely a repülőtérnek a gazdája, illetve a Thermal Consulting, aki pedig az egészségügyi klaszterprogramnak most lett a gazdája. A repülőtér 2 milliárd forint lett az elmúlt 10 évben ebben, ami most látható, megvalósítva. Tehát gyakorlatilag erre alapozva Békés megye vállalkozóit, turizmusát, egy jó kiindulópontja tud lenni. Tehát már azt nem mondhatja egy külföldi befektető, hogy azért nem jön ide, mert nincs autópálya, hiszen le tud szállni, egyébként használják is vállalkozók, tulajdonosok, akiknek mondjuk van Szerbiában, Romániában és Magyarországon cége, az egy nap alatt ezt körbe szokta járni. Erre konkrét cégeket tudok, akik használják így ezt a repülőteret, és valószínűleg, ha nem lett volna repülőtér, akkor nem is fektetettek volna be a megyében. A turizmusra meg várunk, az egyelőre nem úgy alakul a megyében, hogy az igényes, repülővel érkező turizmus ma megszólítana bennünket. Ez az a bizonyos esélyt jelentő tervünk, amelyről már szoltam. Jelenleg megvan a koncepciónk, de most ennek az átdolgozása folyik, hiszen a válság egy új helyzetet teremtett. 2008. októbere óta a megye vállalkozóit, kameráit, szakszervezeteit, kutatóhelyeit, polgármestereit összehívtuk és a válságra megkérdeztük, hogy milyen választ adjunk, és hogy adjunk. Ebben meghatalmazást kapott gyakorlatilag a megyei Önkormányzat, hogy egy gazdasági válság, de nemcsak gazdasági, hanem tulajdonképpen egy válságot kezelő programot állítsunk össze, ez a program átírás alatt van. Majd erről még egy pár szót szeretnék a végén szólni. Áthelyeztük a súlypontjainkat és az első számú partnerünk, Arad, Bihar, és érzelmi alapon Vajdaság, és onnan még hiányzik az

erdélyi székely megyék. Az egyik a praktikusság, Arad és Bihar, hiszen a szomszédos gazdasági, szellemi partnereink potenciális fejlődésiránya abban helyezkedik el. Azt gondolom egész megye számára, még Orosházán is lesz egy elemi szintű érdek, a Vajdaság és a székelyföldi két megye, ahol a véreink, az érzelmi kapcsolódás van. Itt szó szerint a véreink, hiszen a Vajdaság fele is települtek Békés megyéből úgymond átköltözők, itt letelepedtek, majd egy pár évtized múlva újra továbbhaladtak a Vajdaság irányába, településeket alapítva vagy benépesítve. A megye gazdaságfejlesztési programja, amiről szóltam, tehát kialakítottunk egy válságkezelő programot, amelynek több pontja folyamatosan formálódik. Itt nagyon gyorsan sorba mennék ezen: előrehozott önkormányzati beruházás. Például, hogy érthető legyen, mit csinálunk. Olyan kollégiumot építünk, amelyik tanszállodaként is képes működni. Erre utalt is a Harruckern vezetője, hogy igyekszünk nem egyszerűen csak kollégiumot, hanem egy szállást, egy nagyon egyszerű, de tiszta szálláslehetőséget biztosítani. Ennek még van egy rátéte, internetes alapú foglalása, mert ez teljesen gyenge állapotba van, a világon már gyakorlatilag 90% ez. Békés megyében sajnos, azt hiszem, hogy 10%-át se foglalják jelenleg így a szállásainknak. Ez egy nagyon komoly versenyhátrány. A szakképzés, felnőttképzés irányában léptünk azáltal is, hogy olyan tárgyi feltételeket építünk, amit pályázaton nem nyertünk meg, illetve tartalmi megújuláshoz adunk támogatást, ennek keretében van az orosházi program is beillesztve. Költséghatékonyság javításáról majd többet is fogok szólni, menjünk tovább. A 4-es, a közös beszerzések ügyében, gázügyben működtünk volna együtt, de aztán nem lett belőle, ha jól tudom, semmi. Nem akarom megelőlegezni, de a héten nyilvánosan is meg lesz hirdetve, szerintem sajnálhatja Orosháza, hogy nem vett ebben részt. Lényegesen nagyobb megtakarítást remélünk, mint, amit a hatósági áraktól remélhetünk. További közös beszerzéseket generálunk, villanyban, ahol most szembe kellett néznünk, hogy nem célszerű. Ezt viszont szakértői vélemények alapján is úgy látjuk, hogy érdemes a piacra menni, de egyenként kell, nincs akkora mozgástér, mint a gázban. Minden más ügyben egyébként a saját intézményeinket kezdtük egy egységben látni, és ezért előnyöket, gyógyszerbeszerzés, telefon, üzemanyag, autó és még más ügyekben is készítünk elő közös beszerzéseket. Ebben valóban vannak megtakarítások, ezt nyugodtan tudom mondani. Egy-egy intézmény soha nem tud olyan kedvezőbb feltételt kiharcolni, mint egy nagy egyben levő egység, ezzel talán példát is tudunk mutatni más önkormányzatoknak, hogy érdemes. Ha valamiben nem tudunk együttműködni, több önkormányzatot érdemes egy önkormányzatnak legalább központosítani, amit tud beszerzésekben. Nagyon sok olyan kérdés van, amelyik ilyen érdekképviselői dolog. Kiderült, hogy a megyének igazából senki sem érzi azt, hogy az ő dolga lenne fölkarolni ügyeket, ezért aztán az EU-s pályázatokhoz kötődik, operatív programoknak a meghirdetéséhez, és sok minden más ügghöz is. Ezekkel, meg kell mondanom, bombáznak bennünket, és most a megyei önkormányzat szinte már napi programja az, hogy a Testületnek egy napirendje valamilyen érdekképviselőhez, állásfoglaláshoz, kezdeményezéshez, ha jól emlékszem a legutolsó, természetesen több is volt, de, ha jól emlékszem a fogyatékossgal élők foglalkoztatásának a kérdése, vagy a vasútmegszüntetéssel kapcsolatos volt az aktuális. Most már 50 fölött tartunk, tehát azért, elnézést kérek, nem győzőm nyomon követni, de listázzuk mindig és visszamegy mindig az érintetteknek, hogy, hogy áll az adott ügy. A kommunikációs marketing. Az a szabály, amit úgy tudok mondani, a „baromfiudvar” példát szoktam elmondani, hogy a tyúk is, amikor megtojja a napi tojásadagját, akkor legalább mindig körbeszalad és kotkodál. Ezt a nagyon életszerű példát érdemes minden értékes közszolgáltatásnál

ugyanúgy megtenni. Ezért a megye egy olyan új kommunikációs rendszert épített fel, amelyben részben csatornáink vannak. Az újságot is láthatják, ami közlöny formájában megjelenik, de tv-ben, újságokban, interneten, rádióban és eseményeken is, ahogy a Harruckern is, mindenhol megjelenünk és megpróbáljuk megmutatni, hogy mit tudnak adni a megye intézményei, dolgozói. Azokat tudatosan építenünk kell, mert az hozzáadott értéket, munkahelyet jelent majd. A következő körben nekiálltunk egy olyan, amelyet nem tipikusan önkormányzatok csinálnak, de ha nem csinálja más a megyében, muszáj nekünk, ez az innováció. Az teljesen világos, hogy válság van, aki kutatás-fejlesztésre nem fordít, az nem fog tudni kitörni abból a helyzetből, sőt lassan olyan gazdasági szereplő, akinek nincs technológiai megújulása vagy termék innovációja az sem fog. Ezért mi meghirdettük ezt a programot, erre pénzt is szánunk. Most négy különböző témában vagyunk jelenleg, de ötödikként éppen most készítjük elő a gyógy-turizmusnak a gyógyfürdőhöz kapcsolódó kutatásokat, de van benne vízkutatás, informatikai kutatás, múltkutatás, a Levéltárunk csinálja. Ehhez kapcsolódóan klasztereket építünk, olyat is, amit nem nyertünk meg a pályázaton. Tehát például az informatikai klasztert azt mondtuk, hogy ha nyerünk, ha nem, nem nyertünk, akkor is létre kell hozni, mert az a jövő, illetve a jelen iparága és bizony ebben eléggé le vagyunk maradva. A 8-as volt az, ami nagyot kértek tőlünk, de mi se tudtuk megoldani, tehát a világgazdaság és a pénz világa, a hitel- és hitelgarancia, vagy a vállalkozókat segítsük, akár csak likvidhitelhez is, azzal szembesültünk, minél többet költöttünk volna rá, annál drágább lett volna. Tehát inkább kiszálltunk ebből az ügyből és csak néhány szűk szegmensen a Vállalkozásfejlesztési Alapítvány mikro-hitel alapja, és az ehhez kapcsolódó néhány kisvállalkozói hitelben 50 millió forint erejéig vagyunk a hitelezési piacon. Egyébként igen fölfutott, aktív területté vált. Ha valaki erről tudna, akkor irányítsák nyugodtan az Alapítvány felé, elég nagy az intenzitás. Civil szervezetekkel, mi úgy gondoljuk, hogy valóban az a szabály, hogy amikor egy civil szervezetet a közszolgáltatásokba bevonjuk, az olcsóbban és hatékonyabban tudja megtenni, mint az intézményhálózat sok esetben, és kipótol olyanokat, amelyeket egyébként nem látnak el az intézmények, ezért egy külön pénzügyi alapot hoztunk létre, hogy legalább ebbe a válságidőszakba, amikor egyébként is a vállalkozások nem szívesen adnak civil szervezeteknek, akkor ennek a túléléséhez adjunk egy segítséget. Szerződéseket kötöttünk, 150 körüli civil szervezet pályázott, és kötöttünk megállapodást, jövő év végéig kell elszámolniuk, és az intézményekhez kötődő kötelező feladatokban kell együttműködni. Ez nagyon sikeres, úgy tűnik, nekem az első hónapok ezt mutatják, megmozgattuk a civil szférát a túlélés érdekében. Van egy telephely megtartási program, ez elsősorban a Gyulai Húskombinát kapcsán vetődött fel, de ez más vállalatoknál is felmerülhet. Igazából ez, hogy így mondjam, inkább csak kínálat a részünkről, de valójában itt ez egy magánszektor, és, hogy ő akar-e együttműködni velünk, vagy nem; azt kell mondjam inkább nem akarnak, ez a tapasztalatom. Inkább tönkremennek sok esetben, minthogy együttműködjenek. Biztos vannak máshol jobb tapasztalatok, ez egy kicsit problematikus. Ennek volt egy előzménye, telephelyépítő program, majd arról még egy pár gondolatot, hogy hol tartunk azzal, de az nem ide tartozik szorosan. A pályakezdő egyetemi diplomások foglalkoztatásában egy munkagyakorlatot adó 12 hónapos programot hirdettünk meg, Orosháza is részt vesz ebben. 38 Békés megyében dolgozó kistélepülésen főiskolai diplomásnak egy 50 millió forintos keret erejéig biztosítunk lehetőséget. A 11-et megelőző, az első 10 programnak 470 millió forintos költségvetése van, ez elkülönül a költségvetésünkben. Célzottan, kimondottan gazdaságfejlesztési és válságkezeléshez kapcsolódó program. Ebbe illeszkedik az, amit a kollegák nem írtak fel, hogy ajánlatot tettünk

mind a 74 település számára, hogy átvesszük ezeket az általuk nem biztos, hogy kötelező feladatként végzett intézményeket, és ebből végül is egyetlen intézmény elvisz 70 millió forintot. Ebből a keretből tudjuk finanszírozni, részben a működést, részben pedig a beruházást, de már azóta kiegészítettük Orosháza irányába további összegekkel. Amin gondolkozunk, és ezzel körbe is érünk, az pedig a lakásvilág, a lakhatás kérdése, az még ide kívánczik, hogy a válságkezeléshez kapcsolódjon. Itt egyenlőre csak előkészületek vannak részben idős gondoskodáshoz, a szociális intézményeink közelében nyugdíjas házakat, egy nagyon korszerű energetikailag és üzemeltetésben is a legkorszerűbb, hatékony lakhatási feltételeket szeretnénk fürdővárosok közelében is. Tehát ez majd Orosházán is lehet egy gondolat, amit el szeretnénk itt indítani, hogy érdemes lenne nem tőkebefektetési alapon, hanem egy nonprofit elven működő program. Hiszem azt, hogy bérlakást építő programba bele kell vágni, hiszen egy lakáshiány szakmás területen akkor fogunk tudni csak szakembereket megtartani a megyében, hogyha nekik megfelelő lakáskörülményeket tudunk biztosítani. Ebben gondolkozunk, hogy befektetnénk, hiszen ez vagyonban megtérülőként meg tud jelenni, részben a bérleti díjon keresztül, de részben pedig a létrejött ingatlan kapcsán. Látszik, hogy ezek nem nagyon pályázható témák az európai uniós programokban, a Kormánynál most ilyen program egyáltalán nem lesz, ezért mi miből tudjuk ezt, erről egy pár gondolatot. A kötvénykibocsátásban végül is 2007-ben részt vettünk, amelyről azért érdemes annyit elmondani, hogy ez nem „égből pottyant” probléma, először is a főváros már a négyes metróját 2001-ben kötvénykibocsátással alapozta meg. Egy több tízmilliárdos kötvénykibocsátása volt, egyébként deviza alapú, a „kutya” nem emlegeti, pedig a leggazdagabb önkormányzatról van szó, akkor senkinek nem volt problémája. Hirtelen ez politikai tényezővé vált, én úgy gondolom, hogy a politikának sokat köszönhetünk, hogy most van forrásunk, hiszen a 2008-as válságot azért nem merem állítani, mi 2007 őszén láttuk, hogy nem lehet majd pénzhez se jutni, ha EU-s pályázatokon részt akarunk venni. A Megye végül is, amit novemberben elfogadott egy közmegehallgatás keretében, akkor ott abból kiemelt 40 milliárd forintnyi, s önmaga, egyébként 400 milliárdos összprogramot. Az integrált program, ebből, amit a Megye önmaga úgy gondolta, hogy megpróbál ellátni, az egy 40 milliárdos nagyságrendű. Ennek kiszámoltuk, a pályázatokat beazonosítottuk, hogy kb. 25% saját erőre lesz szükség. Tehát 2007. és 2013. között, mintegy 10 milliárd forintnyi saját erő kell ahhoz, hogy a 40 milliárdos programot megvalósítsuk. Innen indult el az, hogy végül is egy 9,4 milliárdos kötvénycsomagot bocsátottunk ki 20 éves futamidővel. Minél hosszabb természetesen, hiszen azért láttuk, hogy a következő évek nem biztos, pont erről volt szó, hogy 2013-ig nem látjuk, hogy az önkormányzatnak lesznek saját bevételei, amiből a saját erőt le tudja tenni. 2008. aztán fényesen visszaigazolta ezt a programunkat, mert mostanában, aki kötvényt akarna kibocsátani, hogy finom legyen, meg hosszú távú forráshoz akarna ilyen olcsón jutni, akkor gyakorlatilag elzáródtak ezek a csapok. Közben azért szembesültünk, most már 2009. van, hogy a 40 milliárdnak még a töredékénél se járunk, tehát itt bizony komoly gondok lesznek, ezért olyan programok, amelyet nem nyertünk vagy nem lehet EU-s pályázaton részt venni, azoknak elkezdtek a pénzt befektetésszerű felhasználást, de hát ennek a nagy része még megvan. Ez ma kamatozik, még hozzá nettó kamattöbbletünk volt a múlt évben. Ez egy 500 millió forintos nagyságrend volt, és ebből 470 millió forintot elkülönítettünk. Egyszeri bevétel, tehát nem lehetett a működésbe beletenni, de akkor a válságkezeléshez rendeltünk hozzá ehhez a programhoz pénzt. Ez úgy tűnik, hogy amíg eljutottunk elég, illetve nyilván a tőke felhasználásában, ha beruházások vannak, akkor meg ott lehet felhasználni. A kollégium és az egyebek, amiről

beszéltem, az nyilván nem ebből a 470 millióból, hanem annak csak az előkészületei vannak, de a kötvényből használjuk fel. Miután ebben elég sok - úgy látom - politikai vihar is van, egyetlenegy dolog van, egyetlenegy túléléssel, hogyha nem csak túlélni akar egy település, egy önkormányzat, hanem beruházni, fejleszteni is, akkor a mai körülmények között, aki nem bocsátott ki kötvényt és nincs félretéve ez a pénze, nem fog tudni részt venni. Nem lesz, ami megfinanszírozza ezt a dolgot. Közgazdasági logikája van a dolgoknak. Nyilván az Állam bizonyos önkormányzatokat kecsegtethet azzal, hogy a Fejlesztési Bank ad neki hitelt, de hát az az államadósságnak ugyanúgy része, mint az önkormányzatnak. Mennyivel jobb, kérdezem én? Annyi csak, hogy még oda is be kell menni kilincselni, a járulékos költségeket és az eljárási rendet végig kell vinni. Ehhez képest sokkal szabadabb mozgástere van az önkormányzatnak. Elkezdődött a pénz felhasználása, de még mindig a nagy része megvan és keressük a jó befektetési lehetőségeket. Emellett, amiket elmondtam, melyek voltak ezek? Két nagy területet látunk, ahol a Megye stratégiai kérdés, hogy előrelépjen ez az utópálya. Ezért megajánlottuk a Magyar Államnak, aki úgy tudja, hogy elkötelezte magát, hogy meg akarja építeni. Az előkészítés haladjon, 2 milliárd forintnyi, a Kormány tervei szerint 2 milliárd forint állítólag ez a Kondoros – Tiszaújlak közötti szakasznak a régészeti és az össztehermentesítési, további előkészítése. Úgy tűnik, hogy a Kormány a kisajátítást végig fogja csinálni, de nem látjuk, hogy erre, hogy lesz pénze a jövő évi költségvetésben. Most azt írták, hogy lesz, ezért akkor próbáljuk a múzeumunkat, aki a régészeti munkáknak szakértője, hogy akkor ténylegesen vegyen részt benne, és felajánlottuk, hogy megelőlegezzük, ezt a munkát. Nyilván, mi se tudjuk kifizetni az Állam helyett, de megelőlegezni tudhatjuk, és azt mondtuk, hogy 2 milliárd forint erejéig, amennyi az ára lesz, abban részt kívánunk venni. Ezt visszautasították. Tehát most egyenlőre, hogy van pénz, vagy nincs pénz ezt most nem tudjuk, mi azt mondtuk, hogy teljesen mindegy nekünk tulajdonképpen, ha az Államnak van pénze, annak legalább annyira örülünk, mint, ahogy a mi pénzünkből lenne, a megelőlegezett pénzünkből, de a lényeg, hogy ne álljon le, hanem jövőre menjen a kisajátítás. Most úgy tűnik, lehet, hogy mégiscsak, hogy megjelentünk, mint finanszírozó, így a Kormány mégse, ha más nem politikai okok miatt, nem fogja leállítani a beruházást, ha meg valóban nincs pénze, akkor pedig tényleg ott állunk mögötte, és azt gondolom, hogy nem kampány kérdésévé kell tenni, nem szabad, hogy leálljon. Ha egyszer kihúzzák a költségvetésből ezt a sort, akkor utána nagyon nehéz lesz újból visszaírni egy ilyen fejlesztést. Utána még a következő kérdés lesz, hogy maga a beruházásnak úgymond koncessziós, mert most ott tartunk ismereteim szerint, hogy koncessziós beruházása, hogy fog lezajlani, erre még most nincsen különösebben terv. A másik ilyen nagy tétel a víz kérdése, az ivóvíz kérdése. Azt látjuk, lehet, hogy Orosházának, Szarvasnak és Békéscsabának van pénze és meg tudja az ivóvíz minőségjavító programnak a saját erejét finanszírozni, de nagyon sok település nem fogja tudni. 25% saját erővel kell megjelenni, ez számukra megoldhatatlan kérdés. Most ennek meg kell találni azt a módját, hogy mi ne hiteleggünk, de a forrás rendelkezésre álljon, ezért a Megye ebben nyitottnak látszik, hogy egymilliárdos nagyságrend erejéig a programnak a kistépülési részeinek valamilyen finanszírozási technikát találjon ki. Ennek a részletei még nem zárultak le, de most a következő Közgyűlés is, többek között a Vízmű Közgyűlés is erről szólna. Azt mondjuk, hogyha friss pénzt tudnánk a Vízműbe juttatni, akkor abból a Vízmű tudna viszont már legálisan teljesen előfinanszírozni, hiszen a Megye közvetlenül még ebben a programban nincs benne, tehát így mi nem járhatunk el finanszírozóként ebben a rendszerben. Ez az ajánlatunk gyakorlatilag létezik a rendszerben, de ha mégis kiderül, hogy a többi település be fogja tolni ezt a

kézpénzt, akkor nyilván a Megyének nem kell ezzel foglalkoznia. Ugyanúgy, mint az autópálya, ha nincs finanszírozó, akkor ott kell állni mögöttünk. Ezt csak akkor tudjuk mondani, ha van szabad pénzünk, ha nincs, akkor nyilván mindenki azt mondaná, hogy a Megyének kell megoldania. Most, hogy van, van aki azt gondolja, hogy nem kell. Mi azt mondtuk, hogy még ezer más ötletünk van, hogy hova lehet befektetni a megye gazdaságfejlesztésébe. Itt mondanék még egy utolsó dolgot. 2009. júniusáig, mintegy 3 milliárddal vagyunk, amint mondtam, kevesebb pénzzel. Most 2009. júliustól – 2010. decemberéig a számításaink szerint újabb 3 milliárd forinttal lesz kevesebb a pénze a Megyei Önkormányzatnak. Ez az Áfából, nagyon sok tételből adódik, jön össze. A kollegáim leírták, 833 millió az, ami normatíva és Szja-ból jön össze. Az egészségügyben, mint ahogy itt Orosháza is, mi is egy 800 millió-1 milliárd közötti veszteséggel számolunk, és van az Áfa hatása, amely júliustól jövő decemberig mintegy 900 milliós hatás. Ezek most csak az ökölszabályok, amiket mondok, ezen kívül 1-2 százmillió itt, meg ott összejön. Tehát ez általában úgy tűnik, hogy nagyon komoly pénzhiány lesz. A dilemma a következő. Egyrészt akármilyen remek átszervezést kitalálunk, ennyi pénzt nem lehet megoldani ennyi idő alatt, hiszen ez egy élő anyag. Tehát itt azért emberek vannak, szervezetek, szolgáltatások, itt nem olyan egyszerű pótolni a pénzeket. Ezért egyik válasz az, hogy úgylis reménytelen az egész, majd jön egy új Kormány, megoldjuk. Pénz attól még nem hiszem, hogy lesz, vagy legalábbis annyi, amennyire szükség lesz. Nagy valószínűséggel állíthatjuk, hogy nem. Tehát valamit akkor mégiscsak intézkedni kell, de a másikkal, azzal is szembe kell nézni, hogy ellentétben az előző időhöz, 3 év időszakával és az azt megelőzővel is, valószínűleg nem fogjuk tudni mi sem egyensúlyba tartani a működési költségvetésünket. Azt nem mondtam el, az a slusszpoén tulajdonképpen, hogy 2009. decemberig nagyjából azt kell mondanom, hogy minden megszorítás ellenére a működést egyensúlyba tudta tartani a Megyei Önkormányzat azzal a módszerrel, hogy minden intézménye, ha önmagát el tudja tartani, akkor a megyei Önkormányzat is egyensúlyba tudja tartani magát. Ezzel a logikával azt kell mondanom, kisebb-nagyobb kiigazítással, de működik ez a rendszerünk hatalmas átszervezési folyamatok végeredményeképpen, de ekkora mértékű megvonásra azért nem állítanám, hogy megvan a receptünk. Július 3-án döntöttünk egy irányról, ahol egy újabb átszervezési folyamatot indítottunk meg. Akkor még csak az Áfát láttuk meg a beígért problémákból, és a 120 milliárdot akkor már tudtuk, mert az már meg volt hirdetve. Mégis csak egy olyan körben lépnünk kell, amely ún. alapszerkezeti, de már a finomhangoláshoz kötődő átalakítások. Ez pedig, mintegy 1200 olyan alkalmazottja volt év végén a Megyei Önkormányzatnak, akik nem tanítanak, ápolnak, gyógyítanak, színészek és könyvtárosok, hanem takarítanak, karbantartanak, könyvelnek, mosnak, főznek, szállítanak, raktároznak, stb. feladatokat látnak el, ez általában úgy volt szervezve. Szerintem itt is így van, hogy mindenki a saját maga intézményében önellátóként teszi ezt. Azt látjuk, hogy az elmúlt 20 év gazdasági, piaci és környezeti folyamatainkban ezek megváltoztak, és sokkal hatékonyabbá vált üzleti szférában ez a tevékenység, míg az önkormányzati-állami szférában ez kisebb hatékonysággal működik. Igen ám, csak épp BKV-t vizsgálva beszélgettünk az igazgatóval, hogy ők már a 90-es évek elején meglépték azt a piacot, megkövették és kiszervezték ezeket a tevékenységeket. Semmivel sincs jobb állapotban a BKV, sőt azt mondta, hogy igazából nekik ezt így utólag nézve azt kell mondani, hogy többet veszítettek, mint nyertek. Nyilván máshol is tájékozódtam, nemcsak ott, de a legelőbb talán közismert ügy, amiben azért az ország, egy „cseppben a tenger”, szoktuk mondani. Amit már más egyszer kipróbált és még a megye nem, akkor azt ne kezdjük el, hogy kiszervezzük a dolgainkat, és még a

végén többbe is kerül a dolog. Ezért egy teljesen új felfogásban indultunk: kiszervezzük, de a másik intézményünk számára. Magyarul egy intézményünk, egy-egy feladatot három-négy másik intézménynek fogja a szolgáltatását ellátni, és ő szervezi a takarítókat, stb. Nem centralizálunk, nem kft-ét szervezünk, nem három várost jelölünk ki, és három intézményt, hanem minden intézmény legalább 2-3 másik feladatot ellát másik 3-4 intézmény számára. Tehát egy ilyen nagyon bonyolult belső szolgáltatási háló jön ki látszólag, de valójában nagyon jól mérhető, hogy a takarításért ki felel, a főzésért. Csak, hogy számokat mondjak, 18 konyhánk van jelenleg, főzőkonyhánk, és ezt 5-re le akarjuk csökkenteni, ez reális is. Van mosodánk 6, vagy nem tudom mennyi, abból legfeljebb 2 szabad, hogy megmaradjon, sorolhatnám a további példákat is. Tehát azt kell mondanunk, hogy így könnyű elmondani, meg nyilvánvaló, de azért az, hogy ez létrejöjjön, az intézmények között nagyon komoly kooperációs képesség kell. Meg kell tanulni megrendelni, megtervezni, elszámolni, a másik oldalnak meg megtanulni alázatosan szolgáltatni, minőséget és specialitásokat, műszerezettség és technológiai fejlesztéseket, megfelelő ösztönző brigádvezetőket alkalmazni. Ez egy olyan forradalmi változás, amibe belekezdünk, amibe tulajdonképpen csak azért mertünk belemenni, mert egyrészt hatalmas pénzhiány látszik az egyik oldalon, másrészt pedig ennek a technikai megoldásnak, ha mindenki akarja, akkor tud működni. Tehát ott haladunk, igazgatók ott voltak, láthatták, aki együttműködik, az bent marad a rendszerben, aki nem működik együtt, az egyszerűen nem vesz részt benne, hanem egy feladata lesz, amennyivel az Állam, a Kormány kevesebbet ad, annyit kell kigazdálkodnia önmagának. Akinek 20%, 20%, küzdjön meg vele, aztán nyilván előbb-utóbb nem fog tudni, mert ugyanaz lesz. Nyilván én ezt közgazdászként látom, de majd lehet, hogy valakinek 2 éves vargabetűn kell végigmennie, és utána el fog jutni odáig, de a lényeg az, hogy ezt nem lehet fölülről vezényelni, mert azt vezényelheti egy önkormányzat, hogy három helyett egy intézmény csinálja, itt kell, hogy eldőljön. Bár ott is utána láttuk pont az Önök integrációjánál, és ha azt nem viszik következetesen végig, akkor nem jön ki belőle. Tehát két tantestület egy iskolában nem működhet, és még sorolhatnám a példákat, de az elvileg a testülettől függ. Ez, amiről már én beszélek, mi megnyithatjuk, mint Testület szakmailag ezt az utat, de valójában az intézményeknek kell tudni megegyezni egymással, hogy az együttműködésre hajlandóak, és az ő érdekük, hogy bízik egyik a másikban, hogy mindenki a hatékonyabb szolgáltatást nyújtja, nem maga fog vele kínlódní, hanem a másiktól próbálja átvenni. Nyilván mi úgy számoljuk, és akkor még itt mondtam, hogy a beruházásról fogok szólni, nyilván, ha 18 helyett 5 konyha lesz, ott biztos, hogy költeni kell egy pár 10 vagy 100 milliót a konyhákra. Ha a mosodából korszerűsíteni akarunk, az is pénzbe fog kerülni. Mindenhez hozzá fogunk nyúlni, az tuti, hogy komoly befektetéseket igényel. Ezért kiegészítettük a kötvényfelhasználásnak azt a módját, ha költségmegtakarítást hoz a beruházás, akkor ott viszont lehet felhasználni pénzt, sőt, és akkor itt jönnék vissza még egy korábbi ötletünkhöz, amit itt írtunk, a telephelyfejlesztő programunk, amelyben először úgy gondoltuk, hogy majd mindenkinek, aki akarja csinálja. Aztán ebbe belebuktunk, rájöttünk, hogy mindenki maga akarja csinálni, a Kormány megint nem segített benne, hiszen megosztotta az összefogó inkubátorházakat és mindenki egyenként küzd majd. Kíváncsi leszek, hogy mit fog egy-egy település az inkubátorházban csinálni, hogy fogja ezt menedzselni, hogy fogja azt életképesé tenni. Az volt az elképzelés, hogy 8-10-et egyszerre megépítünk, kiadunk 20-30 ezer m²-es kínálatot, és arra már lehet vállalkozókat szervezni, és nem kell egy nagyon drága apparátust ráépíteni. Nézzék meg, az ipari parkosok tudják, drága apparátusokat felépítenek rá és mégsem

kellően, hatékonyan, szakszerűen működik. De ez egy más koncepció volt, ez nem rajtunk múlt, ez ma egy ilyen megosztott világ. Amit a Megye tud csinálni, hiszen, ha ezeket a fejlesztéseket meg kell csinálni, mármint ezeket a logisztikai fejlesztéseket, és látom magam előtt, hogy mit fogunk csinálni, akkor ott nyilvánvaló, hogy olyan logisztikai helyeket építünk ki, ahol viszont lesznek szabad kapacitások. Itt csak azért mondom ezt, mert Orosházán is látjuk az egyik ingatlanon, nem kell mondanom, a kinti laktanya ingatlanon, oda biztos, hogy lehetne olyan továbbfejlesztésen gondolkozni, ha volna bérlőigény, akkor nemcsak a magunk céljaira használnák azt, hanem részben az iskola szakképzéséhez is kapcsolódóan egy ún. szinergiában működő vállalkozói partnert behozni. Egyébként Gyulán már van is ilyen, meg más helyeken vannak csírái, vagy akár a könyvtárnál, vagy az IBSEN Palotánál is, hogy működik az alapintézményünk egy alacsony költséggel egy részén az ingatlanok, de a többi része gyakorlatilag a piacra nyitott szabad kapacitásként jelenik meg. Bérlőként, együttműködő partnerként, vagy bármilyen más kooperációban, amivel viszont tudunk egy új munkahelyeket generáló színtereket létrehozni. Gondoljuk meg közösen, bár nyilván részben ez most már rajtunk is fog múlni itt Orosházán, de másrészt a település nélkül nem akarjuk, mert a településsel együtt alakítsuk ki ezt a koncepciót, tehát még megfontolnánk ott azt, ha már ránk bízta a Testület ezt a kinti, egyébként nagyon szépen megépített Tudásparknak nevezett területet. Mondhatnám, hogy ott még nagyon sok tudásparknak az építési lehetősége is benne van, és az úgy önmagában nem tudja kihasználni magát, de azzal a környezettel együtt, ha jól megtudjuk találni a funkciót, a partnert, akkor ott van. Csak egyetlen mondatot mondok, ha ez nem 600, hanem 1000 m²-es lett volna ez a 9 m-nél magasabb, most 11 m-es a szerelőműhely, akkor arra már konkrét befektetőt lehetett volna vonzani, csak nyilván most ez még nem volt meg ez az adottság, és az információk nem álltak össze. Magyarul a megye logisztikai fejlesztései, ami most úgy néz ki, hogy Békésen, Gyulán, Békéscsabán és talán majd esetleg Orosházán, ez a négy település biztos, és még esetleg egy-két településen látjuk azt, hogy vannak olyan fizikális épületadottságok, telkek és szolgáltatások, ahol egyrészt mi magunk is jobban tudunk dolgozni, koncentráltan, konyha, karbantartóműhely vagy iskoláról van szó. Másrészt viszont arra rá tud kapcsolódni egy külső, harmadik szereplő, és nem leszívva a pénzt persze, hanem hozzákapcsolva, hozzáadva. Ahogy szoktuk mondani, mi úgy jöttünk ide Orosházára, mint Megyei Önkormányzat, én azt szoktam mondani, és zárószóként – gondolatként - is mondom, hogy a megyébe csak olyan jöjjön, aki hoz, aki visz, az köszönjük szépen, maradjon inkább ott, ahonnan indult, ide ne jöjjön. Ebben a szegény megyében igazából minden, aki hozó embert látunk szívesen, arra viszont sokra is szükségünk van, viszont egyre se olyanra, aki el akarna bármit is vinni. Tapasztalatot adunk szívesen, együttműködést adunk, de értékeinkből ne vigyen, ha egy mód van rá. Ezek lettek volna azok az irányok, amelyekkel azt szerettem volna, hogy egy kicsit érzékeljék, mi, hogy dolgozunk, hogyan gondolkozunk. Még egy utolsó szép feladatom van, mint ahogy mondtam, aki jön ide Orosházára is, az inkább csak hozzon, szerettem volna ezt ilyen piciben is, szimbolikusan megjelentetni. Ezt minden helyen megcsináljuk egyébként, meginvitálnánk, most nem Orosháza szegényeit, hanem Orosháza mértékadó véleményalkotói közül 30-at, hogy tekintsen bele a Jókai Színházunk egyik programjába, a Háztűznézőbe október 9-én. 30 jegyet hoztam el, szívesen látunk mindenkit. Polgármester úrnak átadom, és akkor osszák el egymás között. Azokat az orosházi polgárokat hívják meg, akik úgy gondolják, hogy együttműködni akarnak a megyével, érdekli az együttműködés, Orosházáért

sokat tettek és tehetnek is, vállalkozókat, orvosokat, intézményvezetőket, vagy akár a Képviselők közül is, akik úgy gondolják, hogy el tudnak jönni, szívesen látjuk.”

Németh Béla polgármester: „Nagy köszönettel átveszem, köszönöm szépen, fogunk élni a lehetőséggel, erre méltó személy között szétfogjuk osztani.

Tisztelettel kérdezem a Képviselő-testület tagjaitól, hogy a ma délutáni prezentációval, Elnök úr előadásával kapcsolatban van-e valakinek kérdése?”

Domokos László a Békés Megyei Önkormányzat Elnöke: „Nekem lenne az, hogy hogyan folytassuk? Ezt mindenhol el szoktam mondani. Nem itt fogjuk, nyilván kifáradtan, stb., sok adat volt. Mi azt javasoljuk, hogy a testületi ülés mindegyikén, amikor Önök összeülnek és egyebek között, vagy valamikor fölvetődik, volna egy gondolat, egy probléma, egy javaslat, azt rögzítsék. Kattinger Mártont azzal a feladattal is megbíztuk, hogy nemcsak, hogy előkészítette ezt az eseményt, hanem nyomon fogja követni. Hogyha a következő időszakban a Testület felvet, felkarol olyan ügyeket, amelyeket úgy gondolják, hogy a megyét érinti, érdekli, vagy együttműködni kellene, akkor azt vessék fel, a jegyzőkönyvet tanulmányozva ugyanúgy fogunk bánni ezzel a programmal, mint, ha itt hangzott volna el. Szerintem ez egy kezdete legyen inkább, most nem akarom ezzel lezárni a dolgot, és ez lenne a technikai javaslatunk is, de azért lehet kérdezni most is.”

Németh Béla polgármester: „Rendben van. Amíg a kérdésen gondolkodnak, én megragadom az alkalmat, hogy volt szíves felajánlani, hogy a Képviselő-testületünk kreativitására számít, amennyiben úgy érezzük, hogy pénzköltésben közre tudunk működni. Én úgy hiszem, hogy Képviselőtársaim egyetértésével, anélkül, hogy erről konzultáltunk volna, felajánlhatom kreativitásunkat ezen területen. Úgy a Megyei Önkormányzatnak, és személy szerint Önnek is. Lesznek ötleteink, elképzelésink, hisz a ma délután alkalmával arról is tudtunk szót váltani, hogy a Megyei Önkormányzat által működtetett intézmény, és adott esetben ebben a körben most a mi általunk „Mezgének” ismert épület is, annak a tevékenysége is bekerült. Látható volt ma és meggyőződhattunk mindannyian, akik elmentünk erre a rövid kis bemutatóra, vagy meghallgathattuk itt Igazgató úrnak a tájékoztatóját, hogy bármennyire is politikai viták keresztüzébe került itt Orosházán ennek a megyei intézménnyé történő átadása, ez magában hordozza a sikertörténet lehetőségét. Ha csak arra gondolunk, hogy az eddigi 700 gyerekekkel szemben, most talán 850-60-70 gyerek a térségből, Dél-békésből itt kapja meg a képzést, akkor már pozitívum. A tantestület, aki rettegett attól a gondolattól, hogy más fenntartójuk lesz és adott esetben nekik a munkahelyük is veszélyeztetve van, egyértelmű volt Igazgató úr elmondása szerint, ha beállnak és becsülettel végzik úgy a munkát, ahogy elvárható egy oktatási intézménynél, akkor nem kell attól félniük, hogy nem lesz munkahelyük, sőt 5 fővel bővítették a létszámot, ami adott esetben további pedagógusoknak biztosított a munkában való részvételi lehetőséget. Tehát ne fenntartásaink, előítéleteink alapján közelítsük meg ezt a témát, hanem próbáljunk sokkal inkább jobbító szándékkal közeledni hozzá, és ha mindkét fél, most ezalatt a Megyei Önkormányzatot, helyi Önkormányzatot és nyilván a megyében lakókat és az Orosházán lakókat is értem, akkor sokkal inkább közmegegyezéssel tudunk tevékenykedni, nem az ellentéteket kell folyamatosan életben tartani, ha van még. Itt Elnök úrnak el kell, hogy mondjam, mi Orosházán az a hajdan volt fenntartás úgy a megye részéről, Orosházán, Orosháza részéről a Megye ellenében is szlogenek is röpködtek annak idején a levegőben, amire még egy néhányan emlékszünk, ezek a

szlogenek visszaszorulóban vannak, legalábbis próbálunk tenni érte, hogy igen, és a közös érdekünk, hisz a tacepaotokon is ott volt, hogy érdekérvényesítési érdekképviselő. Nekünk most a közös érdekünk az, hogy ne a régmúltban rejlő vélt vagy valós ellentéteinket próbáljuk meg életben tartani, hanem rászorultságunk Békés megye nem igazán rózsás környezetére és körülményeire gondolva, össze kell fognunk és próbáljunk meg minél többet tenni a megyéért, ezen belül tulajdonképpen önmagunk településéért is teszünk, hisz a megye összefog bennünket. Igazgató úrnak egy gondolattal vagy egy élménnyel erősítem meg azt az eltökélt szándékát, hogy a szakképzés fejlesztése mennyire indokolt és fontos. Valamikor 1988. környékén, tehát a rendszerváltás előtt 2 évvel, Békés megye Ipartestülete, akkor alakultak meg az ipartestületek, vagy egyáltalán gondolkodtunk az ipartestületekben, Münchenbe voltunk hivatalosak, ahol a Bajor-tartományi Kézműves Kamara elnöke a következővel fogadta a Bajor-tartományi Kormány gazdasági miniszterét. Szó szerint nem, de a gondolatát el fogom tudni mondani. Mestervizsgán résztvevőknek az avatása volt, nyomatékkal felhívta a gazdasági miniszter úr figyelmét, hogy Bajorországnak is, és egyáltalán Németországnak az az érdeke, hogy a szakképzés és a szakképzés egy következő fokozatán a mesterképzésben résztvevőknek a képzése sokkal inkább indokolt, fontos, és az ország érdekében nélkülözhetetlen, mint az életünket megkeserítő politológusok jövőkutató szociológusok képzésére a megtermelt, drága márkájukat költeni. Óriási taps volt, valahol, őszintén azt mondom, hogy nekem szimpatikus volt, hiszen előbb az értéket kell megteremteni, arra a szakmunkások képesek elsősorban, és az értéktermelés után van lehetőségünk úgymond jövőt kutatni, szociológiai, netán még valami más hasonlóban is gondolkodni. Ez úgy hiszem, hogy erősíti az elképzeléseket, hogy jó úton járnak. Mi, a város részéről azt hiszem ezt az oktatásért felelős Alpolgármester úr nevében is mondhatom, hogy segítségünket megadjuk annak érdekében, hogy minél színvonalasabb oktatást tudjanak végezni. Ugyanez a helyzet a Hunyadi János Iskolával kapcsolatban is, annak a Megyéhez történt átadásakor, valamikor 2003. vagy 2004. környékén is hasonló aggályok, dilemma volt, hogy jó lesz-e vagy nem jó ez a megoldás. Ott is megnyugodtak a kedélyek rövid időn belül, mert jó helyre került, nem érezzük annak okát, hogy most itt másképp kellene gondolkodnunk. Én merem remélni, hogy a „Mezgé” esetében is előbb-utóbb teljes mértékben elcsitulnak ezek a felvetések, és meggyőződünk arról, hogy jó döntés volt, és valójában az itt élőknek az érdekeit szolgálja maximálisan. Elnök úr által előadottak után, ezen rövid monológom után kérdelem, hogy van-e most már valakiben megfogalmazódott kérdés? Dancsó József alpolgármester úr.”

Dr. Dancsó József alpolgármester: „Két apróságnak tűnő feladatra, vagy közös cselekvésünkre szeretném föl hívni valamennyiünk és a közvélemény figyelmét. Az egyik az, a vége felé olvashattuk, hogy milyen prioritások mentén gondolkodik és dolgozik a Békés megyei Képviselő-testület, és ott felmerült a civil szervezeteknek az ügye. Talán kevesen tudják azt, hogy ezen a Békés megyei Képviselő-testület által meghirdetett pályázaton ebből a térségből is több, mint egy tucat alapítvány, egyesület indult ennek az alapnak a pénzeiért, és hál’ Istennek nagyon jó százalékkal szerepeltek, és nagyon kiváló eseményeket sikerült és fognak még megrendezni. Úgy gondolom, hogy valóban abban a pénzühiányos időszakban, amikor mind a települési önkormányzatok, mind pedig a gazdálkodó szervezetek nehezebb anyagi körülményekkel küszködtek, akkor ezeknek a szervezeteknek a túléléséhez, ahhoz programokat tudjanak felmutatni, és az életképességük, a működőképességük átöröklődjön a későbbi időszakban, rendkívül fontos volt ez az

alap. Tőlem azt kérdezik többen, hogy ugye folytatódik jövőre is, mert erre már számítanak. Én úgy gondolom, és csak a magam példáját látva, Rákóczi telepen is kiváló egészségnapot sikerült rendezni, a falunap feladatainak, illetve eseményeinek megoldásához is nagyban hozzájárultak azok a megyei Képviselő-testület által létrehozott alap forrásai, amelyek sikeressé tudták tenni ezeket az eseményeket. Tehát a kérdés az, hogy reményeink szerint folytatódni fog-e ez a pályázati rendszer, mert úgy gondolom, hogy sikeres volt és beváltotta a hozzáfűzött reményeket? A másik gondolat pedig arra vonatkozna, talán kevesebben tudják ezt, hogy Békés megye Képviselő-testület elnökével, azaz Domokos László úrral közösen megfogalmaztunk egy levelet Bencze József országos rendőrfőkapitány úr felé a tekintetben, hogy a város egyik nagy értéke, a volt határőr laktanyának a további hasznosítása garantált legyen, és legalább olyan étellel töltsön meg, mint mondjuk a Mezőnek az épületegyüttese, ne csak a lehetőségeket lássuk benne, hanem ennél sokkal többet. Munkahelyeket hozunk létre és olyan hasznosítási formákat találunk, amelyek a város hosszútávú működése szempontjából rendkívül fontosak. Én köszönöm Elnök úrnak azt, hogy együttműködött ebben, és bízom benne, hogy az elkövetkező időszakban eredményekről is tudjuk majd tájékoztatni a Képviselő-testületet, illetve a szélesebb közvéleményt. Még egy dolog, amit nagy örömmel hallottam. Hosszú évek óta nekem komoly elképzelésem az, hogy valóban egy nyugdíjas apartmanház kezdje meg a működését. Én úgy gondolom, hogy a gyopárosi volt laktanya területe mindenképpen alkalmas tud lenni egy hasonló, nagyobb beruházásra és, hogyha a Megyének vannak ilyen elképzelései, szándékai, megítélésem szerint kölcsönös előnyök mentén mindenképpen nyitottságot kell, hogy mutassunk egy ilyen nagyszabású beruházási programnak a megvalósítására. Úgy vélem, hogy mind a környezeti adottságaink, mind a felkészültségünk messzemenőig alkalmassá tesz bennünket arra, hogy egy ilyen nyugdíjas apartmanház épületegyüttese ott kialakuljon."

Domokos László a Békés Megyei Önkormányzat Elnöke: „Civilek. Igen, érzékeljük azt, hogy talán az eddig megszokott központi NCA-s vagy akár a vállalkozói magánszférás támogatások visszaesőben vannak, az önkormányzatokról nem is beszélve. Azt is látni kell, hogy tulajdonképpen mi is a forrást egy egyszeri típusú bevételből próbáltuk megteremteni, és teremtettük meg. A Testület egyenlőre egyszeri döntést hozott, és most ennek a tapasztalatainak még csak az első hónapjain vagyunk túl, de valóban nagyon jó a fogadtatás. A konstrukció úgy néz ki, hogy a Megye kötelező, és megyei intézményhez kötődő kötelező feladataiban kell együttműködnie ennek a civil szervezeteknek. Egészségügyben, életmódban, oktatásban, munkanélküliségben, ilyen kérdésekben, tehát így azt tudom mondani, hogy a válság továbbtart 2010-et követően is. Úgy tűnik, a forrásteremtésnek az egyszeri forrásai még nem apadnak ki, akkor, éppen a mai megyei Időügyi Tanács ülésen is feltettem ezt a kérdést, hogy, hogy érzékelik ők, hogy szűkülő központi, helyi források vannak, és kell-e. A főelvünk az, hogy legalább ne szűnjön meg ami van, illetve a meglévőket inkább fejlesszük, hiszen ezek - nem tudom mennyire közismert-, Békés megye több, mint 2 milliárd forintot koordináltak be a múlt évben a civil szervezetek különböző forintos támogatásokkal, és még a természetben adomány pedig másik milliárdos nagyságrendű, ami különböző ilyen-olyan módon érkezett be. Így most a szociális, egészségügy típusú részét mondom, azt nem is mondom, hogy sportban, egyéb más helyeken mik történtek. Tehát, ha és amennyiben úgymond átmenetként kezelve még ezzel jövőre is kell számolni, akkor szerintem vissza lehet térni erre a kérdéskörre. Most jelenleg azt kell mondanom,

hogy amiről nem is szoltam, de nyilván itt pattog a labda, a Bursa Hungaricával továbbra is, ahogy tavaly is, mindenkinek 1.000,-Ft-ot hozzá fogunk tenni, pont azért, hogyha egy település úgy dönt már, hogy valakinek adni akar, és újabb szabály az, hogy a Megye nélkül nem teheti meg, akkor mi ne legyünk akadályai ennek. Ez most nem a civilek, de mégis csak egy olyan másik intézményrendszer, amin látszik, hogy mik versenyeznek egymással, hiszen a Megyének az sem feladata, hogy szociális segélyt, vagy ösztöndíjat osszon a diákoknak, az egyetemisták fele, de mégis a települések padlóhoz vannak szorítva, mert, ha mi nem adunk hozzá, nem vagyunk partnerek, akkor viszont nem fog senki sem kapni a megyében. Tehát ilyen és hasonló dilemmákon kell dönten, én azt tudom mondani, hogy most nincs ilyen döntés, megfontoljuk viszont egy további ideiglenes fenntartás érdekében, hogy a rendszert fenntartjuk. Röviden a laktanyához. Valóban folyik az egyeztetés, ma is volt nálam a megyei Rendőrkapitány úr, hivatalosan is áttekintettük, és kértem is, hogy ő is legyen ott ezen az egyeztetésen, és reméljük, hogy minél hamarabb meglesz ez az egyeztetés. A jelzést megadtuk azzal, hogy letettük a voksot, hogy a gazdasági ellátórendszer, az kerüljön vissza a megyébe és, ha Orosháza a Rendőrség számára is egy elfogadható helyszín, akkor ez egy megoldást jelenthet szerintünk, nemcsak Orosháza, hanem a Rendőrség költségvetése szempontjából is. Tehát annál több történt, minthogy közösen levelezünk, egyeztetések zajlanak ebben a kérdéskörben. A harmadik, a nyugdíjas apartmanház ügyében, és itt egy picit reagálnék Polgármester úrra is. Nem az a helyzet, hogy nincs jobb dolgunk, minthogy pénzt szórjunk, hogy világos legyen, befektetéseket látunk. Olyan befektetéseket, amelyek generálnak valamilyen közjót, és az pénzügyileg is meg kell térülnie. Ha mi nekünk egy ideiglenes pénzforrásunk van, még ha türelmes, mert tizenegynéhány évet még ráér, hogy visszafizessük, de azért annak meg kell teremteni a közgazdasági ésszerűséget. Ha erre vonatkozóan van ajánlat Orosháza részéről, akkor szerintem innentől kezdve konkrét telek, mi a koncepció, ez nagy volumenű legyen, vagy egy pilot-program. Én nyilván híve lennék, hogy indítsunk egy kisebb darabszámmal. Orosháza tudja vállalni, hogy verbuvál nyugdíjasokat ebbe a házba, az nyilván egy más dolog, mintha teljesen csak mondjuk ad egy területet, mint bármely befektetőnek, aztán csináljuk, ahogy akarjuk, de mi nem zárkozunk el. Most feltételeket nem szabnék, én egyetlenegy dolgot fogok mondani, adományként nem fogunk tudni ilyen befektetést végezni, de akár még akkor is, ha itt nálunk sem itt most Orosházán sem szociális, sem egészségügyi intézményünk nincs perpillanat, mert az egy fontos feltétel lehet, hogy milyen szakellátást tud biztosítani. Nyilván a fürdő, mint, ahogy utaltam is rá, az viszont önmagában egy olyan telepítő tényező lehet, amelyben az én elképzeléseim között, az a 20 település, aki nagyjából belefér azért, mert valószínűleg egy nyugdíjas számára valamilyen anyagi és életminőségi előnyt is remélhet, hogy egy korábban meglévő lakóhelyét, házát elhagyva ide beköltözzön, azt mérlegelni kell ebből a szempontból. Ezeket mérlegelik is, hogy van a 4 órás ápolási idő előtt még akár 20-30 éve is egy nyugdíjas idősnek, aki már egy idő után nem biztos, hogy meg tudja tartani a saját lakóhelyét. Én azt gondolom olyan helyet kell választani, ahol megfelelő, tartalmas életminőség legalább szinten tartást tud biztosítani, egy élhető környezetet tud biztosítani. Tehát egy ipartelep kellős közepére biztos nem lehet tenni, de egy megfelelő környezetben, ahol nemcsak az épületen belül idős szempontú, hanem a járda, a közlekedés, az egészségi ellátás, tehát mindaz, ami ehhez tartozik. A szabadidő eltöltések mind olyan ügyletek lehetnek, ami mérlegelési szempont lehet ebben az ügyben. Szerintem Gyopárosnak megvannak ezek az adottságai, tehát így helyből azt tudom mondani, hogy erről van értelme tárgyalni, nem zárkozunk el előle, gondolja végig a

Testület is, hogy mi az az alapfeltétel, amihez még ragaszkodna, mert nyilván mindenkinek vannak elképzelései. Azt javaslom, hogy először a célokat, közösen nézzük meg a feltételeket, és egy második körben szabjon feltételeket. Sokszor gond szokott lenni, hogy mint a kunok úgy viselkedünk, először bevágjuk a fokost az ajtóba, és utána beköszönünk, hogy jó napot. Először talán köszönjük be, hogy jó napot, utána vágja be mindenki a maga fokosát a megfelelő gerendába vagy ajtóba. Tehát én azt mondom, hogy ülünk le, tárgyaljuk, nézzük meg, hogy milyen szempontok vannak, Orosháza vélhető szempontjai, mik a Megye szempontjai, amiről egy pár szót most mondtam. Akkor a konkrét ügylet kapcsán szabjunk egymásnak olyan feltételeket, amely egy kölcsönösen nyer-nyer helyzetet, egy kölcsönös előnyöket mind a kettő félnek ez előnyt jelenthet, harmadrészt pedig, amiért létrehozza, működni fog tudni és a közt tudja szolgálni. Én úgy gondolom, hogy én értettem, ebben mi fogadókészek vagyunk."

Németh Béla polgármester: „Köszönöm Elnök úrnak a felvetésre adott válaszát. Úgy hiszem, hogy eljött az idő, hogy szavazzunk, és be kell zárunk a Képviselő-testületi ülést. Mintegy 5 perc múlva a polgármesteri fórum kezdődik a Művelődési Központban, nagyon ne legyünk udvariatlanok, hogy megvárakoztatjuk a Polgármester társainkat. Vissza fogunk térni amennyiben indokolt és szükséges. Tisztelettel kérdem, aki a tájékoztatót a megye helyzetéről, a megye szerepéről, a megye működéséről elfogadja, az most kézfelemeléssel szavazzon."

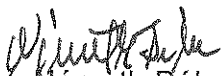
A Képviselő-testület 14 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül a következő határozatot hozta:

372/2009. (X.01.) K.t. számú határozat:

Orosháza Város Önkormányzat Képviselő-testülete az „Otthonunk Békés Megye” (a Békés Megyei Önkormányzat kötelező és önként vállalt feladatai a Békés Megyében élők ellátása és a Megye fejlesztése érdekében) tárgykörben Domokos László, Békés Megye Képviselő-testületének Elnöke által ismertetett tájékoztatót elfogadta.

Németh Béla polgármester: „Köszönöm szépen az egyhangúságot, gratulálok a Megyei Önkormányzat Elnökének, hogy itt is, mint más Településeken, sikerült elérni pártállástól függetlenül az egyhangúságot. Ez azt hiszem, hogy több annál, minthogy a Megyét szeretnénk, hogy a későbbiekben is mindannyiunk közös érdekében működjön. Köszönöm szépen a testületi ülésen való részvételt, mindenkinek további szép napot kívánok, és mindenkit tisztelettel várunk a Művelődési Házba, az önkormányzatiság napján a polgármesteri fórumra."

Keltezés, mint a jegyzőkönyv első oldalán

(: Németh Béla :)
polgármester

(: Kovács György :)
aljegyző

